

Predsednik Wilson in general Huerta.

Huerta bo odstopil kot predsednik in bo imenoval svojega naslednika. Poročilo o padcu generala Bonavidesa.

Washington, D. C., 18. marca. Wilsonov poseben odposlanec John Lind se je v Aera Cruz-a posvetoval s Huertovim zaupnikom Portillo Rojasom. Kot se čuje, pošlje Mehika sem novega poslanca; kdo bo prevzel to odgovorno mesto, se še ne ve.

Iz vrjetnega vira je znano, da bo Huerta, še predno bo prevzel vrhovno poveljstvo nad armado, odstopil kot predsednik, imenoval bo pa namestnika, kojega bo Wilson pripoznal kot defektne predsednika republike Mehike. To se je zgodilo zategadelj, ker je dobil vojni department iz Torreonu poročilo, da zmagajuje Huertisti.

El Paso, Texas, 18. marca. — Po mestu se je razširila govorica, da so bili konstitucionalisti pri Escalonu premagani in da je padel sam general Bonavides. General Villi gotovo slaba prede, ker ni poslal sem še nobenega oficijelnega poročila.

Federalisti so baje zavzeli Jimenez in spravili Viltovo armado takorekoč med dva ognja. Jimenez leži 50 milj od Escalona. Vsa prizadevanja, da bi se oddala kakak bresčena brzojavka o bojni pri Chihuahui in Torreonu, so ostala dosedaj brezuspešna.

General Bonavides je brzojavil svojim tukajšnjim prijateljem, da popolnoma zdrav prodira s svojo armado proti Torreonu. Federalisti imajo koncentrirano svojo vojno moč v Laredo in Gomez Palacio.

Laredo, Texas, 18. marca. — V Matamoros, glavni stan Caranzistov je dospela danes pošiljatev 530 pušk, 1000 topovskih krogel in 200.032 patron.

Glas vpljode v puščavi. Gospod in gospa Aleksander P. Moore, zadnja bolj znana pod imenom Lillian Russell, sta se bila odpeljala v južno-ameriška pristanišča na počitek. Včeraj sta se vrnila domov. Gospa Moore je baje odkrila pri ženskah v Jamaii skrivnost večne mladosti. "Ženske tam doli", je rekla, "nosijo večji del življenjskih bremen. In trdo delo jih ne obdri samo vedno mladost, ampak jim tudi zabranjuje, da jim ne roje mabe o ženski emancipaciji po glavi. Za 47 centov na dan vlačijo vroe ce kokosov in bann, ali so vkljub temu vzor pravih žensk. In niti nobene sledi postaranja in nobenih posledic trdega dela se ne opazi na njih."

Polkovnik Goethals v Hippodromu. Polkovnik Goethals si je včeraj s svojimi častniki ogledal v newyorškem Hippodromu prizor, ki je predstavljal Panama-prekop. Po predstavi je vzkliznil: — Ta prekop je lepši kot pravi, toda naš ima večjo vrednost. Pozneje je poklical k sebi igralca, ki je igral glavno ulogo.

Zdravje James Gordon Bennetta. Port Sudan, Egipt, 18. marca. Zdravstveno stanje Jamesa Gordon Bennetta, lastnika "New-York Herald" se boljše oddne dodne. Danes se je odpeljal na svoji jahti "Lysistrata" v Suez. Mož je bo lehal na bronhialnem katarju.

Znižana cena za krasni in brz parnik (Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON

odpluje v soboto dne 21. marca
vožnja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke	\$25.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane	\$26.18
do Zagreba	\$26.08

Na posebne kabine (oddelaš na III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 vje za odrasle, za stroke polovica. Ta oddelaš posebne druškinam pripravljamo.

Voznja lista je dobiti pri F. F. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Posledice umora. urednika Calmette.

Demonstracije pri pogrebu. Rojalisti so zopet na delu. Poslanci so se zavzeli za Caillauxa.

Pariz, Francija, 18. marca. — Umor urednika Calmette bo imel resnejše posledice kot se je moglo začetkom misliti. Na površje so stopili rojalisti in drugi nasprotniki vlade. Ceravno jatruira nočindan policija po mestu, je prišlo danes do krvavih pretepotov v lantinskem delu mesta. Rojalisti bi kmalo pobili par dijakov, ki so kričali "Živio Caillaux". Vladni krogi so se skrbeli, ker so prepričani, da se bodo vršile ob priliki pogreba demonstracije, katere bodo enake onim leta 1870, ko so pokopali žurnalista Victora Noira, kojega je bil ustrelil priene Pierre Napoleon.

Ljudstvo je sprva morliko zelo obojealo, sedaj jo je pa napravilo za junakinja. Ljudje so prepričani, da je napravila svoj čin iz ljubezni do svojega moža.

Značilen je bil prizor, ki se je dogodil včeraj zvečer v poslanski zbornici. Poslanec Delahaye je ob koncu svojega govora izklical: — Če hočejo ministri danes odstraniti kakega svojega nasprotnika, se obrnejo kar na svoje žene, ki vse potrebno store. — Po tej izjavi je nastal med poslanci kakraval, da jih je predsednik šele po dolgem prizadevanju zamogel pomiriti. Pri morilki sta v edici neprenehoma dve usmiljeni sestri, ki imata nalogo preprečiti samomorilni poskus.

Danes je zborovalo 130 radikalno-socialističnih in republikanskih poslancev, ki so sprejeli sledečo resolucijo: — Podpisani odločno protestiramo proti nasprotnikom ministra Caillauxa, kojemu izrekamo popolno zaupanje.

Sufragetka — psovka. Koeln, Nemčija, 18. marca. — "Koelnische Zeitung" poroča, da je bila obsojena žena nekega zdravnika iz sosednega kraja na denarno globo, ker je rekla tamonjši nadučiteljici sufragetka. Zdravnikova žena je šla namuč k nadučiteljici radi kaznovanja svoje hčere. V tem pogovoru je omerjala mati kaznovane hčere nadučiteljico med drugim tudi s sufragetko.

V svoji tožbi pravi učiteljica, da niso sufragetke vsled svojih nasilnosti pri zdravi pameti. Izobraženi stariši bi njej, nadučiteljici, nikakor ne mogli zaupati svojih otrok, ako bi bila ona, učiteljica, sufragetka.

Toženka ni hotela prekliti svoje besede, temveč je trdila še nadalje, da je nadučiteljica ravkala z njeno hčerjo kakor sufragetka. Zato jo je obsodilo sodišče radi obrekovanja na denarno globo.

Zdravje James Gordon Bennetta. Port Sudan, Egipt, 18. marca. Zdravstveno stanje Jamesa Gordon Bennetta, lastnika "New-York Herald" se boljše oddne dodne. Danes se je odpeljal na svoji jahti "Lysistrata" v Suez. Mož je bo lehal na bronhialnem katarju.

Morilec Schmidt je vložil priziv.

Hans Schmidt je zaenkrat utekel smrtni kazni. Pravi, da ni pravično, ker so ga obsodili zaradi umora po prvem redu.

Kot je čitateljem znano, je spoznalo sodišče Hansa Schmidta krivim, ker je umoril Ano Aumullerjevo, in ga obsodilo na smrt. Kazen za svoj čin bi imel prejeti v tednu, ki se začne s 23. marcem. Včeraj je pa vložil po svojem zagovorniku priziv, češ, da ni zadovoljen s kaznijo, in da take kazni tudi ne zasluži. Izpovedal je, da je sicer razkopal truplo svoje ljubice in pometal posamezne dele v vodo, umoril jo pa ni. Aumullerjeva je bila noseča in Schmidt se je seveda bal, da bi se zaveda ne zvedela. Poklical je nekega zdravnika in ga naprosil, da naj ji odpravi plod. Zdravnik je bil s tem zadovoljen, podvel je nevarno operacijo, katere se je pa ponesrečila. Aumullerjeva je bila mrtva, kaj je hotel storiti Schmidt? Par dni je skrival truplo v prečiščevalni, kako bi se ga iznebil, dokler ni prišel na grozno idejo in ga razrezal na kose. Državnemu pravdniku je znano ime omenjenega zdravnika, toda ta človek se baje ne nahaja več v New Yorku. Če bo zamogel dobiti Schmidt se kako drugo prič, se bo morda vršil nov proces, ki bo gotovo vzbudil še večjo senzacijo kot sta jo vzbudila zadnja dva.

Smrt pod koleši. Igraje se na kupu snega pred hišo št. 1, Jane St., je spodrsnil včeraj proti večeru štiriletni Bernard Goldman, stanujoči na cesti Greenwich St. 115 ter se zvrnil ravno pred sesalkin voz št. 18. ki je hitel vsled alarma k dozdvenmu pogorisku. Kolesa so šla čez dečka in otrok je bil mrtev na mestu.

Neki ognjegasec je ostal pri ponesrečenem dečku toliko časa, dokler ni prišel ambulanci zdravnika iz bolnišnice sv. Vincencija ter konstatiral dečkovo smrti. Požarni voz je hitel dalje proti Horatio St., kjer se je kadilo iz nekega pritličja. Nekdo, ki je ugledal ta dim, je po nepotrebnem alarmiral požarno brambo. Kajti izkazalo se je, da ni bilo nobene nevarnosti na tistem mestu.

Nesreča v pivovarni. Cleveland, O., 18. marca. — Vsled eksplozije v tvornici clevelandске Brewing Company je bil danes glavni masinist James D. Bowman na mestu mrtev, kurjač George Kilburn je zadobil več smrtonovarnih telesnih poškodb in mazač Harry Kay in pomožni masinist Alfred Colson sta lahko poškodovana. V ledenici za amonjak je bil razpočil kotel za amonjak. Bowman je zadržal amonjak, ki se je razširil po celom poslopju. Kilburnu je odrgal kotlov pokrov obe nogi in Kaya in Colsona so omamili strupeni plini.

V državi Kentucky je prohibicija odklonjena. Frankfort, Ky., 18. marca. — Senat državne postavodaje, kateri je danes končal svoje zasedanje, je odklonil z 18 proti 15 glasovom predlogo, glasom katere naj bi se predložilo volilem vprašanje na glasovanje, naj-li prevzame država prodajo vseh žganih pijač v svoje področje, ali pa naj še nadalje ostane v zasebnih rokah. Davčno postavo, ki bi izdatno povikala državne dohodke, so senatorji tudi odklonili.

Angleški konzul v El Paso. Angleška vlada je imenovala H. C. Mylesa konzulom v El Paso, Texas. Novi konzul je rodom Irce in biva že več let v El Paso.

Z Ellis Islanda.

Izseljenki sta umrli v "higienicno" urejeni bolnišnici dva otroka. Nazaj v domovino.

Ko je dospela včeraj zjutraj sem s parnikom "Kronprinzessin Cecilie" lepa in elegantno napravljena Elsa Lesmeister, so jo nasebiški uradniki zadržali, ker je bilo dospelo no otok solza neko zanj precej kompromitujoče pismo. V pismu zatrjuje neka gospa Morenschmova iz Newarka, N. J., da je njen soprog poslal Lesmeisterovi denar in jo takorekoč on importiral, ker namerava znjo skupaj živeti. Lesmeisterova je bila baje že enkrat v Ameriki in se pri tej priliki seznanila z njenimi možem. Dama so nasebiški uradniki zaslišali: sprva je govorila jasno in odločno, pozneje se je pa zapletla v protislovja in slednjič pripoznala, da je vse resnica, češar jo dolže. Konaj tore pa prihod na otok solza so jo obsodili v deportacijo.

Tereziji Wittendorffovi, sta umrla v bolnišnici na Ellis Islandu v teku par ur dva otroka, iz česar je razvidno, kako "higienicno" razmere vladajo po tamonjšnih zavodih. Kaj bodo napravili z nesrečno materjo in ostalimi tremi otroci, se še ne ve.

Uspehi detektivov.

V zadnjih letih so detektivji dosigli velikanske uspehe. Zločinci trepetajo pred njimi.

Kjerkoli se dogodi kak zločin, pa bodisi zagoneten umor, rop, tatvina ali kaj drugega, se v prvi vrsti zavzamejo za slučaj detektivji. Njihovo delavnost, naravno nevrtno ustrajnost in logično sklepanje so citatelji videli, če so pazljivo zasledovali Schmidtov proces. O delovanju detektivov in njihovih zmognostih so izšle že cele knjige. Ker je znano, da se rojaki zelo zanimajo za to najnovejšo kriminalistično vedo, je priobčil letošnji Slovensko-Amerikanski Koledar velenizmo razpravo: "DETEKTIV NA DELU." Precej obširen spis pojasnjuje osem finih slik: detektiva doma, na cesti, v banki, v hotelu itd. Rojaki, naročite Koledar, dokler ga je še kaj v zalogi. V njem najdete natančno popisane vse važnejše dogodke lanskega leta in več lepih povesti. Cena je samo 25 centov. Pišite ponj na naslov: Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Zapuščina Adolfa Busha. St. Louis, Mo., 18. marca. — Premoženski inventar umrlega pivovarnarja Adolfa Busha izkazuje osebo last v skupni vrednosti \$17,000,000. Posestev se ni upoštevalo v inventarju. Osebo premoženje obstoja ponajveč iz akeji in bondiv. Ker pa so ti Buschevi papirji veliko več vredni, kakor se jih ceni v inventarju, presega vrednost osebe posesti gotovo omenjenih 17 milijonov.

Ob njegovi smrti se je cenilo njegovo celokupno premoženje okroglo \$25,000,000.

Redka prilika.

Najlejša prilika se rodi sedaj rojakom za potovanje v staro domovino, ker so vse parobrodne družbe znatno znižale cene prevoznih listkov. Sedaj se lahko despe po vsaki progi ZA SAMO \$22.00 — \$25.00 PREKO MORJA. Pišite nam glede kretanja parnikov takoj; kajti to ugodno ceno so veljavne samo za nekaj časa.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York.

16letni zločinec Cardone na varnem.

Pri zashisanju je izpovedal, da je vzpizoril 21 vlcimov. Zasačili so ga v sredo zvečer.

Zločinec posebne vrste je 16-letni Joseph Cardone, ki je pred tremi tedni zapustil svoj dom in uprizoril v tem času nič manj kot 21 vlcimov. Aretirali so ga v sredo zvečer v stanovanju civilnega inženerja Juliusa Switczera, hisa št. 252 zap. 148. ceste, New York.

Na policijski stražnici je izpovedal, da sta ga spravila na slobo pot dva možka, za katere pa ne ve kako se imenujeta. Z njima je moral tudi deliti velik plen, ki je znašal preko \$3000. Na svojih roparskih pohodih je rabil vetrilne in dietne, v žepu je pa nosil revolver.

Pri ropanju se je posluževal posebne metode. Okoli osme ure zvečer je šel v hišo, kjer je upal kaj dobiti in čakal toliko časa pod stopnicami, dokler ni hišnik zaprl vrat. Potem se je lepo splazil na streho, odtam pa po rešilni lestevici skozi okno v stanovanje. Če se je kdo prebudil, mu je pomolil enostavno revolver pod nos in ga tako prisilil molčati. Sodnik Krotel je postavil včeraj mladega zločince pod varščino \$2000 in ga pridržal za veliko poroto.

Policija je aretirala včeraj v New Yorku dva konjska tatova, ki sta zadnji čas ukradla več voz in konj. Sodišče ju je pridržalo pod varščino \$3000.

Gospa Wilson zbolela. Washington, D. C., 18. marca. Po vseh okoliščinah se lahko sodi, da gre v "Beli hiši" za jako resen slučaj bolezni. Predsednikov zdravnik doktor Grayson je odpovedal udeležbo za danes popolnoma ob neki poroki v cerkvi sv. Tomaža, češ, da se ga nujno potrebuje v "Beli hiši", in gđ. Eleonora Wilson, ki naj bi danes zvečer s svojim ženinom zakladniškim tajnikom McAdoo prisostvovala dineju pri angleškemu poslaniku, je tudi odpovedala iz "teitnih vzrokov" svoje prisostvovanje na tem dineju. Na razna vprašanja se je odgovorilo v "Beli hiši", da se ne sme izdati ničesar. Tudi predsednik Wilson je danes popoldne opustil svoj običajni izprehod na avtomobilu.

Pripominjemo, da je bila gospa Wilson nekoč pred dvema tednoma spodrsnila na parketu v "Beli hiši" ter se nekoliko razila ob tisti priliki. Podvrgla se je neznatni operaciji. Kakor znano ni odltiej več zapustila sobe.

Zakladi Incov. Neka družba hoče dvigniti zaklade Incov, ki se baje nahajajo v strugi reke Maranon. Vodja te ekspedicije, Raymond McCune, je že odpotoval na parniku "Santa Marta" v Peru. Po njegovem reprezentira vrednost zaklada, katerega so odkrili Indijanci, \$500,000,000.

McCombs pri predsedniku. Washington, D. C., 18. marca. McCombs, načelnik demokatičnega narodnega komiteja, se je mudil danes nekaj ur v Washingtonu. Zajutrkoval je pri predsedniku ter imel daljšo konferenco o politični situaciji v New Yorku z njim. Baje sta se pogovarjala poleg političnih zadev tudi o ponudbi, naj pristopi Mr. McCombs kot član v newyorško prometno komisijo. Kakor znano, je bil Mr. McCombs odklonil tozadevno ponudbo. Vrnivši se s popoldanskim vlakom v New York, ni hotel gospod McCombs prav nič povedati, kaj sta se dogovorila politična moža. V Beli hiši se je potrdilo samo suho dejstvo, da se je vršila med predsednikom in njim tozadevna konferenca.

Za vsebino oglasov ni odgovorno ne uredništvo ne upravnistvo.

Velik napredek zdravniške vede.

V Ameriko je došel s parnikom "Kronprinzessin Cecilie" nemški učenjak, ki bo predaval na tukajšnjih vseučiliščih.

Ni več daleč čas, ko se bo uporabljala narkoza samo pri nekaterih operacijah. V nekaj letih bo lokalno omamljenje čisto nadomestilo narkozo.

Tako je izjavil včeraj profesor dr. Guido Fisher, ki je došel sem na krovnj parnika "Kronprinzessin Cecilie". Kot se čuje, bo imel v sledečih ameriških mestih na univerzah predavanja: v New Yorku, Baltimore, Chicagu, Philadelphiji, St. Louisu in Bostonu.

Po dolgoletnem prizadevanju se mu je posrečilo iznajti sredstvo, s pomočjo kojega se zamo-re vsak del človeškega telesa lokalno omamiti. Dosedaj so se zdravniki večinoma posluževali plina ali kloroforma in narkotizirali celo človeško telo, kar je imelo v več lucjih precej hude posledice. Kirurg ni bil nikdar gotov, če se bo pacient zopet zbudil, ali bo pa za vedno zaspal.

Ce bolnika boli naprimer prst, mu profesor Fischer vbrizga vanj neki preparat iz kokaina, ki ima to lastnost, da prst popolnoma otrpne.

Zdravniška veda je zadnji čas veliko napredovala, če se bodo pa še poizkusi profesorja Fischera dobro obnesli, je znamenje, da ji ne manjka veliko do popolnosti. Fischer je vseučiliški profesor v Marburgu na Nemškem.

Kinematografski filmi. Washington, D. C., 18. marca. Zvezni senator Hoke Smith je vložil danes v zveznem senatu predlogo, ki zahteva, da se morajo vsi kinematografski filmi podvreči strogim cenzuri. Tozadevno komisijo naj imenuje predsednik.

Vanderbilt se bo preselil na Francosko. W. K. Vanderbilt ml. se namerava preseliti s svojo soprogo za vedno na Francosko, kjer je že kupil v mestu Chenonceaux grad za \$354,000.

Strela je udarila v plinovo cev. Včeraj zjutraj je v Creseent parku blizu Huntingtona, Long Island, N. Y., udarila strela v plinovo cev, vsled česar je plin eksploziral. Zračni pritisk je vrgel dva moža na tla, ki sta pa zadobila le malenkostne poškodbe.

Nenavadna pošiljatev. Pošta v New Rochelle, N. Y., je sprejela včeraj precej velik paket, v kojem se je nahajal pepel nekega Gromadinskega, ki je pred kratkim umrl. Paket pošljejo s paketno pošto na Nemško.

Težka obdolžitev. Hartford, Conn., 18. marca. — Rozalija Hooker Walling toži svojega soproga profesorja Wm. C. Wallinga na ločitev zakona. Kot vzrok navaja, da jo je v prepiru z iglo zbolel v hrbet, vrigel vanjo stensko uro in par drugih precej velikih predmetov.

Parnik "Batavia" se je poškodoval. Hamburg, Nemčija, 18. marca. Kapitan parnika "Batavia", ki je odplul S. t. m. z 296 pasažirji proti Baltimore, Md., poroča, da se je krmilo nekaj pokvarilo, vsled česar je moral pristati v Ponti Delgati na Azorih.

\$10,000 za soprogo smrti. Porotniki brooklynskega vrhovnega sodišča so včeraj odločili, da mora firma Milliken Brothers plačati Ani Best Mortonovi \$10,000, ker se je njen mož pri delu smrtno ponesrečil.

Iz Avstro-Ogrske. Čehi in Nemci.

Nemci zvrčajo vso krivdo na Čeha. Krščanski socialisti so zadovoljni, da se je zasedanje prekinilo.

Dunaj, Avstrija, 18. marca. — Nemško-narodna zveza je izdala natančno poročilo, zakaj da je vlada prekinila zasedanje državnega zbora in zakaj je stopil zloglasni paragraf 14. zopet v veljavo. Pred kratkim so se namreč Čehi izrazili, da bodo toliko časa obstruirali v državnem zboru, dokler bo trajala nemška obstrukcija v češkem deželnem zboru. To postopanje je bilo čisto pravilno, ni pa treba povdarjati, da Nemci z njim niso bili zadovoljni.

Krščanski socialisti se strinjajo s tem, da je vlada prekinila zasedanje državnega zbora, kateri ni mogel zadnji čas vsled neprestane obstrukcije ničesar ukreniti.

Praska policija je uvedla pri nekem časopisu hišno preiskavo in zasledila več ruskih pisem. Pisma so zaplenili, uredniško osobje pa zaprli.

Šesti vnuk nemškega cesarja. Berlin, Nemčija, 18. marca. — Danes so na cesarjev ukaz v Berlinu in Potsdamu vsa javna plospja v zastavah in vse šole zaprte na čast in v proslavo veseliga rodbinskega dogodka. Kajti monarhova edina hči, princeznja Viktorija Luiza in vojvodinja brunšviška je povila svojemu možu, vojvodi brunšviškemu prvorojenka in v svojem očetu šestega vnuka v njegovi rodbini.

65letnica admirala Tirpitz. Berlin, Nemčija, 18. marca. — Danes praznuje državni tajnik državnega mornariškega urada, veliki admiral Alfred pl. Tirpitz, svoj 65. rojstni dan. Jubilant je veliko storil za moderno nemško mornarico.

Samomor. Včeraj zvečer se je usmrtila v hiši št. 524 zap. 169, cesta v New Yorku mlada soproga Stewarda Stolla. Se malo prej je govorila z nekim gospodom po telefonu. Ko je udrila policija v stanovanje, je bila še toliko pri zavesti, da je povedala, da se je sama usmrtila, ni pa hotela izdati, kdo ji je telefoniral.

Denarje v staro domovino pošiljamo:

K.	\$	K.	\$
6....	1.10	130....	26.65
10....	2.15	140....	28.75
15....	3.15	150....	30.75
20....	4.20	160....	32.80
25....	5.20	170....	34.85
30....	6.25	180....	36.90
35....	7.30	190....	38.95
40....	8.30	200....	41.00
45....	9.35	250....	51.25
50....	10.35	300....	61.50
55....	11.35	350....	71.75
60....	12.40	400....	82.00
65....	13.40	450....	92.25
70....	14.45	500....	102.50
75....	15.45	600....	123.00
80....	16.50	700....	143.50
85....	17.50	800....	164.00
90....	18.50	900....	184.00
100....	20.50	1000....	204.00
110....	22.55	2000....	408.00
120....	24.60	5000....	1018.00

Poslartina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatev razposilja na zadnjo pošto e. k. poštni hranilišni urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najprilicneje do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St. New York, N. Y.
6104 St. Clair Avenue, N. E.
Cleveland, O.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leto 2.50
" " pol leta 1.25
" " četrt leta 0.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priročajo.
Denar naj se blagovito pošilja po -
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
sim, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in posiljavam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Izraba dnevne luči.

Pred par leti se je v angleškem
parlamentu udeležilo predloga, v
kateri se je določilo, da se mora
v Združenem kraljestvu in Irski
tekot letnih mesecev postaviti
ure za eno uro naprej. Predloga
je ni sprejelo vsled neznanega kon-
servativizma angleške zakonodaje.
To dejstvo pa nikakor ne govori
proti umestnosti predloge same.

Nasprotno pa je lahko navesti
zelo veliko vzrokov za slabo od-
ločbo. Prvi efekt bi bil, da bi se
za vsakega pričenjal delavni čas
poleti za eno uro prej, se ob
enem koncu eno uro prej. Drugi
efekt pa bi bil ta, da bi šli
ljudje eno uro prej spat ter ob
enem vstali eno uro prej. Čas za
spanje pa si uredi vsakdo po svo-
jem delavnem času.

Sedanja uredba časa ima za po-
sledico, da zaspijo poleti skoraj
vsi ljudje več ur, tekot letnih
mesecev dobivajo sonce brez vseh
stroškov luči in le malo odraslih
je, ki ne ostanejo pokonci se po-
tem, ko je zasplo sonce ter je tre-
ba uporabiti umetno luč, ki sta-
ne mnogo denarja. Ako bi se sta-
vilo poleti čas za eno uro naprej,
bi se prihranilo na ta način v ce-
loti 182 ur umetne razsvetljave,
česar ni omalovaževati ter bi to
najbolj občutili različne družbe,
ki dobavljajo elektriko in plin.

A to ni še vse. Ena izmed na-
pakek sedanje urede časa je ta, da
ima večina ljudi premalo prilož-
nosti za telesno gibanje, v prvi
vrsti za pešhojo ali vsaj daljše iz-
prehode. Tudi v tem oziru bi se
razmere korenito spremenile, ako
bi se uveljavilo nameravano spre-
membo ureditve časa. Cela ura
več med koncem dela ter soln-
nim zatonom igra veliko vlogo.

Eden vzrokov, katere se je tak-
rat navedlo na Angleškem pro-
tektu, je bil, da bi se potem
zapri londonsko borzo celo uro
prej, torej pred pričetkom bor-
znih ur v New Yorku. Ako bi se
moglo takrat napotiti merodajne
čimbele v New Yorku, da bi se
izrekli za to spremembo, bi bila
morda predloga sprejeta.

Še pa se je pričelo v Cleve-
landu agitirati za to, da bi se uve-
ljavilo to določbo. Uvesti se na-
merava iztočni čas mesto srednje-
ga, ki je sedaj tam v veljavi. Druga
mesta pa bodo z zanimanjem
zasledovala razvoj stvari in po-
sledice, katere bodo nastale iz te-
ga. Ako se bo poizkusil obnesel,
bodo vzhledu Clevelanda sledila
kmalu druga mesta ali celo dr-
žave.

Kje je moj bratranec JANEZ PO-
ZAR? Prišel je v Ameriko pred
14 dnevi iz Beiskega pri Po-
stojni. Prav rad bi zvedel za
njegov naslov, zato prosim ce-
njene rojake, če kdo ve, kje se
nahaja, da mi naznani, ali naj
se pa sam javi. — Frank Slej-
ko, Box 71, Quacker Bridge,
Tunessassa, N. Y. (18-19-3)

Dopisi.

Davis, W. Va. — Pred kratkim
je pisal nek dopisnik, da nas je
tukaj dva tisoč Slovencev, od ko-
jih nas je le tretina organiziranih;
v resnici nas pa ni nad 500
od najmlajšega do najstarejšega.
Čenčuntem dopisniku svetujem,
da naj v prihodnje malo bolj po-
gleda okoli sebe in spozna bode,
da se je motil. — Delavske raz-
mere so povoljne, zaslužek je pa
pícel kakor povsod. — Pred krat-
kim so rojaki ustanovili dve dru-
štvi. Eno spada k J. S. K. J. in
šteje okoli 36 članov, drugo pa
ki ima 30 članov, k S. N. P. J. Če
pomislimo na število tukaj žive-
čih Slovencev, ne dokazujejo o-
značene številke nobenega na-
predka. Cenjeni sobratje, pristop-
ajte k podpornim društvam, ker
nikomur ni znano, kje ga zadene
nesreča. Pozdrav vsem zavetnim
Slovenem! — Jožef Jakšetič.

Grafton, Wis. — Tukaj dela-
mo jako slabo, posebno v tovarni
za stole, kjer je zaposlena večina
Slovencev. Zadnji teden so skoraj
vsem znižali plačo, seveda se je
temu uprlo precej delavcev ter
zastavljalo. Dosedaj se še niso po-
godili z družbo. Težko bodo kaj
dosegli, ker je še mnogo brezpo-
selnih. Te neznosne razmere bi se
odpravile, če bi se vsi delavci or-
ganizirali. Ko se razmere kaj iz-
boljšajo, bom že poročal. Po-
zdrav! — Naročnik.

Sartell, Minn. — Tukajšnje de-
lavske razmere so še dosti povolj-
ne, tako da se vsak lahko pošteno
preživi. Delo je stalno. Slovencev
nas je le malo tukaj, in sicer pet
drušin, drugi so pa sami. Pred
kratnim smo si ustanovili dru-
štvo pod imenom društvo sv. Ste-
fana in pristopili k Jugoslovanski
katoliški Jednoti. Društvo je
dobilo številko 117. V odboru so
slednji: predsednik Aleš Bernik,
podpredsednik Fran Triller, tajnik
Josip Anecelj, blagajnik Fran
Jeklič, zastopnik Fran Razinger,
podtajnik Mihael Skumave bol-
niški obiskovalec Matevž Razin-
ger. Novemu društvu želimo obilo
članov. — Josip Anecelj.

Winter Quarters, Utah. — Mike
Cegare vedno toži, da je v New
Yorku preveč snega za ta čas,
če bi pa prišel sem, bi videl, da
mi tukaj v tem pogledu še celo
New York prekašamo. Seveda zima
nas je začela zapuščati, sneg se
je jel tajati in upamo, da bo
kmalu zadušilo po lepi spomladini.
Razen vsakovrstnih podpornih
društev imamo tudi piparski
klub, ki prav izvrstno napreduje.
Če kakega člana zalotijo, da ni-
ma pri sebi pipe, mora takoj pla-
čati 5 centov globo. Pred krat-
kim je obiskala Štokljia družina
gostilničarja Makarja in jej pu-
stila kar dve krepki hčerki. Ro-
jak in gostilničar Mejač je dobil
ravno na Božič krepkega sinčka,
katerega so krstili za Krista An-
tona. Upamo, da se Štokljia
kamlo še kje drugje oglasi, saj
pravi pesnik:

"Oh, kaj bi naša zemlja bila,
če bi ne bilo več otrok!
Za nami bila bi puščava,
pred nami tema kroginrog."
Ženo rojaka Pistočnika muči že
več mesecev hud protin. Želeli je,
da bi kmalo ozdravela. Občezani
gostilničar Vrabčič je prodal svo-
jo gostilno znanemu in priljub-
ljenemu rojaku Lipiču. Z delom
gre bolj srednje. Dela se po tri
do štiri dni v tednu. Pozdrav! —
M. P.

Anacanda, Mont. — Dne 10. t.
u. smo spremili k večnemu počit-
ku rojaka Janeza Frankovića po-
domače Belavića, doma iz Nove
Lipe pri Vinici na Dolenjskem.
Pokojnik je bil že četrtič v Ame-
riki in je delal v tukajšnji rudo-
topilnici. Vzrok smrti je vnetje
krvi (?). Bil je član tukajšnjega
društva sv. Jožefa št. 43 K. S. K.
Jednote, katerega mu je priredilo
slovenec pogreb. Pokojnik je bil
občezan med rojaki v Mani-
stigne, Mich. V stari domovini za-
pušča zalujočo soprogo in štiri
nedorasle otroke. Naj v miru po-
čiva v tujini! — Kar se dela tiče,
je tukaj še precej dobro; dela se
povsod s polno paro. Ker je pa
vedno veliko brezposelnih, ne
svetujem rojakom sem hoditi za
delom. Vreme imamo prav ugod-
no, takšne zime skoraj ne pomni-
mo. Pozdrav! — Janez Deržaj.

Kje se nahajata FRANC LIČAN
in njegova žena? Poročati jima
imam nekaj važnega iz stare
domovine. Prosim cenjene ro-
jake, če kdo ve, kje se
nahaja, da mi naznani, ali naj
se pa sam javi. — Frank Slej-
ko, Box 71, Quacker Bridge,
Tunessassa, N. Y. (18-19-3)

Kje je moj bratranec JANEZ PO-
ZAR? Prišel je v Ameriko pred
14 dnevi iz Beiskega pri Po-
stojni. Prav rad bi zvedel za
njegov naslov, zato prosim ce-
njene rojake, če kdo ve, kje se
nahaja, da mi naznani, ali naj
se pa sam javi. — Frank Slej-
ko, Box 71, Quacker Bridge,
Tunessassa, N. Y. (18-19-3)

Prepir radi kovčka.

Georges Clemenceau, bivši fran-
coski ministrski predsednik, se je
nekoč vozil s svojim tovarišem,
poznejšim poljedelskim ministrom
Jean Dupuis-om v Lyon. Gospoda
sta se vsedla k oknu in Dupuis
je postavil svoj precej obsežen
kovček na sedež poleg Clemen-
ceaua.

Kmalu nato pride sprevodnik,
in ko zapazi kovček, prosi Clemen-
ceaua, da ga odstrani.
Clemenceau pa skrivaže sani
Dupuisa z nogo, pogleda sprevod-
nika od nog do glave ter reče
mirno in resno:

"Tega kovčka ne vzamem
proč."

"Ali, gospod, predpisi —"

"Me čisto nič ne brigajo. Jaz
pustim kovček na vsak način tam,
kjer je."

"Jaz pa zahtevam, da vzamete
kovček takoj proč!" kriči razjar-
jeno sprevodnik.

"Jaz pa zahtevam, da me pu-
stite pri miru!" odvrne Clemen-
ceau mirno kakor prej.

"Potem grem po vlakovodjo!"
žuga sprevodnik.

"Pojdite, a mene pustite v mi-
ru!" je odgovoril.

Dve minuti kasneje je že bil
sprevodnik z vlakovodjo tu.

"Ali vzamete kovček takoj
proč ali ne?" vpije zadnji na ta-
kratnega senatorja Clemenceaua.

Le-ta pa je ostal miren ter po-
udarjal, da mu kaj takega niti ne
pride na misel.

"Potem imate takoj izstopiti!"
ukazuje vlakovodja.

"To tudi ne bom storil, ker sem
v posesti plačanega voznega list-
ka."

"Potem grem po postajenačel-
nika!" kriči rdeč kot kuhar rak
vlakovodja.

Clemenceau mu je še priporo-
čal, da gre takoj po podtajnika
državnih železnic in po železni-
skega ministra.

Ni trajalo dolgo in okoli obeh
potnikov so se zbrali sprevodnik,
vlakovodja in postajenačelnik.

"Ali hočete morda sedaj ven-
dar vzeti kovček proč?" vpraša
razjarjeno novodošlec.

Clemenceau je zatrjeval še en-
krat, da niti ne misli na to.

"Pa zakaj ne?" zavpije posta-
jenačelnik.

"Zakaj, ker kovček vendar ni
moj", odgovori Clemenceau po-
vsem mirno.

"Čegav pa potem?"

"Mislim, da tega-le gospoda",
meni Clemenceau ter pokaže na
Dupuisa.

"Gospod", kriči postajenačel-
nik srdito, "ali hočete sedaj vi
vzeti kovček proč?"

"Ali z največjim veseljem!"
nasmehe se Dupuis ter vzame
kovček proč.

"A prosim vas, zakaj pa niste
takoj kovčka odstranili, zakaj
pa niste povedali, da je vaš?"

"Vidite, gospodje, saj me ven-
dar ni nihče vprašal."

In jezno so odšli vsi trije želez-
niški uradniki.

PROTEST.

Postaja št. 10 v Coketon, W.
Va., spadajoča k društvu sv. Bar-
bare v Forest City, Pa., protesti-
ra proti sklepu zadnjega odbora,
potom kojega se je določilo na-
mesto Glas Naroda neki neznan
list kot glasilo. Zakaj neč glavni
odbor razposlati listin kot je bilo
sklenjeno na zadnji konvenciji v
Pittsburghu, Pa.? Iz izjave glavn-
nega tajnika je razvidno, da ni
nima listin, katere potrebujejo
postaje za razne prilike. Postaja
št. 10 zahteva, da naj glavni taj-
nik takoj razposlje glasovnice na
vse postaje, nakar se bo glasova-
lo, kdo hoče za glasilo Glas Na-
roda, kdo pa oni list, za kojega
ne vemo, kako se imenuje.

Anton Osredkar, predsednik.

Ivan Urbas, tajnik.

Anton Štucin, blagajnik.

FARMA NA PRODAJ.

Prodajam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Prodam 80 akrov zemlje, 50
akrov je polja in travnikov, 30
akrov gozda in pašnikov. Hlisa
ima 9 sob, velik hlev za živino in
še drugo poslopje. Prodajam tudi
konja, kravo, kokoši, zovove in
poljedelsko orodje. Farma je o-
grajena z žico med drugimi slo-
venskimi farmerji in v bližini ve-
likih mest Grand Haven, Grand
Rapids, Holland, Muskegan.
Zemlja je rodovitna, v ravlini,
brez kamena. Prodajam jo radi
važnih vzrokov. Katerega veselji,
naj se požuri, se ne bode kesal.
Cena vsemu skupaj je \$2000.00.
Pojasnila daje: Joseph Sernel,
Box 3, Lloydell, Pa., ali pa žena:
Mary Sernel, R. 1, Box 95, Grand
Haven, Mich. (19-20-3)

Jurkica Agičeva.

— Povest. —

Spisal Ksaver Šandor-Gjalaki.

(Dalje.)

XXVI.

— No, torej, sedaj vam pojde
kakor po ledu! Žunić je na Agi-
čevu zelo jezen radi Smiljanica.
Sedaj lahko ukrenete, kakor vam
drago, ne da bi bili v strahu, in
začela je nekoliko dni kasneje Li-
sička Levi-ju ter ga povabila, naj
pride zvečer k njej skupno z Ga-
raševim. Obadva sta se odzvala
in prišla prej nego ponavadi. Na-
ljekovića sta dobila že tam.

— Ali vam je pripovedoval kaj
Levi? — se je obrnila Lisička ta-
koj k Garaševu, čim je slednji
vstopil v sobo, znižala pri luči ne-
koliko stenj, da je postalo v sobi
temneje.

— Pripovedoval mi je, Pa tudi,
da mi ni, jaz ne bi bil čakal dalje.
Mene, mene, enega Garaševa, ta-
ko razžaliti, spraviti v sramoto!
E, — občutila bo! — Dvignil je
pri tem svoji veliki roki visoko v
zrak, stisnil ju v pest ter zagrozil
z njima.

— Misliš-li, da se ne ljutim tu-
di jaz? — je začel Levi. — A mi-
lostiva je imela povsem prav, da
nas je zadrževala od naše namer-
e, ker-naposled vrag je vrag. Da
je bil Žunić ostal prijatelj, za-
vzel bi se bil zelo zanj, a kakor-
šen je, doznal bi za vse, a take či-
ne bi zapadli strogi kazni. Sedaj
pa se je položaj izpremenil in
zmoremo vse.

— Sedaj lahko! Oh, kako mi je
drago! Ta ohola goska! K Male-
ševičevi gre na stanovanje! O,
kača, ti! Kakor da moja hiša ni
poštena! Pa — kako se vam nese,
ker je znana z Radmanovičev!

Sedaj pa naj spozna nas! Torej,
kaj mislite? — je vprašala Lisi-
čka prav tiho.

— Lahko to, — je odvrnil Levi.
— Oni pamflet, ki smo ga bili
sestavili proti Bibici, ta nam pri-
de prav. Samo imena izpremeni-
mo.

— Dobro je! Samo Žunića ne
imenujte v pamfletu! Ali, samo
pamflet ne zadostuje!

— Dajmo ga tiskati. Jaz imam
prijatelja v Kapošvaru. Potom
poste ga razposlamo na vse stra-
ni, razpisimo ga po mestu, pri-
pizajo ga po vseh vogalih. Oh, im-
pozantna akcija to!

— Ne bili razglasili tega tudi
po časopisih? Zatem napisali pri-
tožbo na vlado, ravno tako, kakor
ste nastopili proti Smiljanici.

— Tako, tako, milostiva gospa
ima prav. Tako treba, — se je o-
glasil Garašev.

— Le dajte, — je pritrdil Na-
ljeković, — treba jo je uničiti.
To, to, ah, grešnice! Danes bi mo-
ja Mica bila gospa Smiljaniceva,
da ni bilo te čarovnice.

— Poglejte, gospodje, jaz mi-
slim tako-le, — je začela zopet
Lisička, ne oziraje se na Nalje-
škovića. — Vi Levi in Garašev
napisita tožbo na vlado. Saj ni
potrebno, da se podpisata. V istej
navedita vse. V poročilu za list
pa izpustita Žakana in Smiljani-
čevu ime. Ker naposled, tudi on
čita liste in prišlo bi lahko do ka-
kega popravka. Navedite samo
sestane pri klavnicu in takega
kaj.

— Izvrstno! — so vskliknili
vsi.

— Ali, gospoda, to je strašno!
je zakričala Milkovičeva, — vse
to so vendar samo puste in zlobne
izmišljotine.

— Kaj? kaj? — so zavrnili vsi
dekle.

— Kake izmišljotine? — je na-
daljevala Lisička sama. — Spom-
ni se samo, kako se je vedla proti
tebi! Ali ne bi bila morala biti s
teboj prijateljica, ako bi bila do-
brega srca? A kako! Ti si v nje-
nih očeh preizkušnja, presisovalka
in preneznatna. Za njo so Male-
ševičeva, graščakinja in druge
take. Nas prezira. Praviš: prazno
klepetanje! A odkod znaš, da so
to same brbljarice? Zakaj bi ravn-
no mi bili oni, ki se bomo uver-
jali s silo, da niso resnične? Vsa
človek v Pazarineh je že prepri-
čan o tem, a jaz in ti — da naj
sve oni, ki ne verujeta v to! Naj-
brže zato, ker je z nama tako pri-
jazna? Ah, ne bodi smešna, no!

— Uverjen sem, prepričan, mo-
ram verovati temu! — je začel
kričati Naljšeković.

— Bilo si kakorkoli, jaz se niti
ne povprašujem, ali je resnično.
Meni je: Kdor se ne osveti, so tu-
di niti ne posveti! — je dostavil
Levi, ko je, po svoji židovski
naravi, nad vse hreponel po ma-
ščevanju.

Tudi Milkovičevi se je umirila
vest. Onega večera je celo poma-
gala Lisički prepisovati dopis za
list, ki so ga sestavili takoj iste-
ga večera. Na razstanku so mo-
rali vsi obljubiti, da se za stalno
zbero zopet naslednjega večera
radi

Lovčev krst.

Črtica. — Spisal Z. N.

(Konec.)

Davkarjeva Minka je bila v zadnjem letniku višje dekliške šole, in Janez Grič je dobil doktorski naslov ter sprejel koncipijentsko službo v odvetniški pisarni tisto leto.

Bilo je spomladi onega leta na krasno nedeljo kmalu po Veliki noči.

Rožnik je že čisto ozelenel, oživel so tičovski parki, in na Posavju je kar mrgolelo ljudi vsake nedelje popoldne. Kdor je bil v Ljubljani spomladi, ve pravi dobro, kaj je Ljubljancu Rožnik, kaj tičovski parki in kaj zelene poljane posavske.

Janez Grič je hodil spomladi že od nekdaj najraje na Posavje. Poleti na Rožnik in jeseni pa na Golovec.

In takrat tisto nedeljo je bila spomladi, kajti gospod Grič se je izprehajal po Posavju, kakor na stotine drugih Ljubljancov. Solnce se je prijazno smehljalo z visokega temnomodrega neba. S pravo naslado je srkal Grič sveži zrak vase ter se veselil mladega življenja. Proti petim se je vračal v mesto. Tudi drugi so se bili obrnili proti domu. Obetalo se je slabo vreme. Tam za Šmarno goro so se dvigali temni in težki oblaki in zapihal je mrzlikasti in nevedni sever.

Par sto korakov za Gričem je hitelo po široki dunajski cesti šest razposajenih deklet s postarno gospo v živahnem pogovoru.

Oblaki so izpridili veličastni solčni zahod. Zakrili so rmenno solnce, in sever je bil močnejši in mrzlejši.

Ljudje so se zavijali v svršna oblaka ter hiteli domov.

Doktor Janez Grič je pospešil svoje korake živčaje narahlo narodno popevko o ljubici. Dekletom za njim ni več tekla govoriča tako razposajeno. Skorajda se obmolknile. Z bojaznijo so se ozirale nazaj tja za Šmarno goro in željno zrle v temno zidovje starodavnega ljubljanskega gradu.

Nevihita bo skoraj tu, a še nad eno uro hoda imajo pred sabo!

Pa so se razsrdili vetrovi in potegnili tako silno, da so odnesli davkarjevi Minki, ki je bila tudi med tisto dekliško šestorico, veliki slannik s svetle glavice poigravaje po tleh, zdaj ga je dvignil sever v svoje hladno naročje, zdaj ga izpustil na tla, zdaj ga spet zagnal ježno v velik oblak poostnega prahu.

Vsa dekleta so kriknila hkrati in postarna gospa je zaježala zelo nesrečno. To je opozorilo doktorja, da je obstal ter se ozrl nazaj.

Izprava mu je silil smeh v oči.

Davkarjeva Minka je dirjala za slannikom ter si prizadevala na vse kriplje, da bi ga ujela. Ali kadarkoli je bila že prav blizu njega, ga ji je vselej odnesel zlobni sever izpred nosa. Se nekaj korakov, pa bosta slannik in deklica pri njem.

„Ujamej ga jaz“, si misli Grič spremljaje vse kolobarje nesrečnega slannika.

In zares ga je imel kmalu v svojih rokah.

„Zdaj pa še tvojo gospodinjjo“, govori zaprašenemu in potlačnemu slanniku oziraje se zdaj vanj, zdaj v po cesti nasproti hitelo mladenko.

Minka se vsa upehana vstavi pred njim želečih lie in liki živjave zaračeh oči. Velike kite njenih svetlih las so ji razpuščene po ramah, in bujna prsa se ji valove hitro in silno.

Zares, prekrasna deklica ta davkarjeva Minka! Gričeve oči so kar nehote obitale na nji.

Molčala sta oba ter se strme motrila nekaj hipov.

„Gospodična, slannik je rešen iz krempljev hudobnega vetra“, izpregovori slednjič doktor Janez.

„Hvala Vam“, se mu zahvali presrečno Minka ter pobesi svoje modre oči sranečljivo k tlom za čutivši toploto Gričevega pogleda.

„Tu Vaš slannik“, nadaljuje Grič ter ji ga pomoli. „Zdaj pa idite kar z mano, sicer Vam še enkrat uide.“

„Družbo imam zadaj. Počakajte jo moram“, odgovori v zadregi deklica.

„Počasi pojdeva in Vaše znanke dohite naju kmalu“, ji prigovarja doktor.

Všeč mu je bila Minka. Rad bi

izvedel njeno ime in uganil iz pogovora njene misli.

„Pa prav počasi“, privoli Minka.

„Moje ime: doktor Janez Grič, odvetniški koncipijent“, se ji predstavi proče svojo roko. „In Vaše, gospica?“

„Minka Vrtačnik“, odgovori še čisto po šolsko davkarjeva hči ter se še le po nekolikem obotavljanju oklene Gričeve roke.

Vetrovi so bili vsak hip močnejši in silnejši. Minko je zeblo, in tresla se je po celem životu.

„Le brez strahu se mi privijte“, ji de doktor po kratkem molku.

„Ali se silno bojite takele nevihte?“

„Ne, pred nevihto nimam strahu“, odgovori Minka trepetaje.

„Nekoliko me zebe in nekaj me je razburilo tisto divjanje za slannikom.“

„Prosim, ogrejte se z mojim svršnikom, mene ne zebe nič.“

„Ne, gospod, to vendar ne gre“, se brani deklica.

„Kar brez vsakega izgovora! Sedaj ste pod mojim varstvom. In jaz sem odgovoren za Vas in Vaše zdravje.“

„Vam se ne more ugovarjati“, de deklica odkritosrečno ter si ogreje Gričev svršnik.

„Ta-le slannik pa shranite v spomin na današnji dan!“ de pomeljiivo Grič.

„Počemu?“ vpraša začudeno Minka.

V tistem hipu zagrmí v oblakih, in Minka se kar nehote tesno oklene Gričeve roke.

„Počemu vprašate, gospica?! To je popolnoma enostavno in razumljivo. Ujel sem slannik in z njim obenem tudi Vas, gospica Minka.“

Te besede so bile tako priproste, odkritosrečne in presrečne, da mu je Minka zavzeto pogledala v oči. Pogleda sta se srečala in kakor brsteča pomlad je vzklija ljubezen, vsa lepa in praznična, v njenih srehi.

Obstala sta ter si zrla v oči nekaj trenutkov.

„Minka! Janez!“ sta jima vzkriple duši v brezmajni sreči.

In mladi doktor bi dvignil lepo deklico ter jo privel na svoje srce, da ju ni dohitela Minkina družba ravno tisti trenutek.

Vzhitena deklica se je komaj spomnila, da mora predstaviti doktorja svoji gospodinjji in svojim tovarišicam.

Ob slovesu ga je povabila stara gospa, naj jih obišče.

Cez eno uro se je vsul težek lež iz še težjih oblakov. Temna, mokra in blatna je bila zunaj noč, ali v Janezovi duši se je porodil najkrajnejši in najsvetlejši dan, katerega je obzarjala blesteča zvezda — davkarjeva Minka.

Ta pa si je želela še tisoč takih neviht, in jena duša je vsovala zelo noč pri mlademu in lepem doktorju.

Doktor Janez Grič je bil pogost obiskovalec na Minkinem stanovanju.

In dogodilo se je, da sta si prisegla večno ljubezen Minka in Janez.

Bila sta še oba mlada, in obema je privikrat začetela ljubezni pomlad tistikrat.

Pa so se jele zapirati šole dekliške in deške.

Ljubljana se je praznila, in Minka je zapustila za stalno. Šole je dovršila z izvrstnim uspehom, in v srečo se ji je vdolbila Gričeva podoba tudi za vselej.

Ločila sta se s poljubom na ustn in z ljubeznijo v očeh, in ljubila sta si pisati po trikrat na teden.

Pismonoša Šimen je torej povedal Matijeju Skrbini popolno resnico. Zares so romala drobna pisemca v Ljubljano z Gričevim naslovom in dobajala v Zajčji kot za Minko Vrtačnikovo redno trikrat na teden.

Do tistega tedna v mrzlem decembru do tistega dne v tistem letu, ko je dospelo tistih sedemnajst dopisnic v Zajčji kot, se ni nikdo spotalok ob tega pisma. Šimen ni imel nikakega poudarka, Matijeje Skrbina pa še ni bil izvedel dotleji ničesar o njih.

Ali povsem drugače je bilo sedaj v Zajčjem kotu.

Silno hitro se je razneslo in namah završalo po celem trgu:

„Glejte, glejte! Kdo bi bil mislil, da ima davkarjeva Minka že fanta, že ljubčeka tam v beli Ljubljani. Po trikrat na teden roma jo drobna pisemca tja in narobe.“

Ta fant se piše doktor Janez Grič. Doktorska čast je zelo privlačna sila, ali Janez je prekmetsko in prekanjsko ime! In ta doktor je tisti, ki je pisal sedemnajst do-

pisnic da pride v nedeljo semkaj na lov. Res je, da je zala in brhka deklica ta davkarjeva punca, ali so kaj takega je vendar še preotročja in premlada. Mislila naj bi raje na cerkev, pa ne na fanta. Bog se usmilil, kako popačena je dandanes mladina!“

Tako je šla ta govorica po celem trgu gorindol in dolingor. — Skrbina, vzor vseh davčnih slug, je povedal to novico svoji ženi, ta je razodela to skrivnost še tisto uro mesariji, katere jo je povedala vsakomur, ki jo je hotel poslušati.

Ob tem splošnem pomenu ki je minil četrtek ter prišel petek. Tadan je ponehal burja. Južni vetrovi so jo zapodili tja čez Bloke na Kras v njeno kraljestvo. Z njo so jo odkurili tudi strupeni mrazovi, in na nebu so se podili težki oblaki. V soboto zjutraj je jelo deževati prav narahlo, a popoldne je prinesel ledeni sever seboj snegove, in lovecem je padel kamen s sreca.

Svež sneg je največje veselje za vsakega loveca.

„Imeniten lov se nam obeta“, je bilo čitati v očeh vseh, ki se udeležijo jutrišnjega lova.

„Jutri bomo videli“, se je kar topilo veselja sree vsem trškim klepetuljam, zijaalom in gobezdalom.

„Pride, gotovo pride!“ je drhtela koprneča duša zaljubljeni davkarjevi Minki.

Sobotno noč je snežilo tako močno, da je bilo nedeljsko jutro kar ječalo pod veliko snežno pezo.

Oblaki so že zgodaj izginili, in ravno se je borilo slabotno in zelo zapoznelo solnce z močno meglo. Skoraj bi bilo podleglo.

Ob tričet na osem so bili že vsi lovci na zajčjekotski postaji.

Vlak je imel radi premočnega zasneženja pol ure zamude, tako je povedal postajni načelnik slavnemu občinstvu. Treba je čakati, pa mir besedi. Gostelovce se mora sprejeti dostojno in spodobno.

Minute so potekale počasi. Niti lovske bajke, resnične in izmišljene, niso premikale urneške velikega kazaleca na uri. Naveličali so se že drug drugega ter nestrojno hodili molče vsak zase po postajnem peronu. Celo njihovi psi so postali nestrojni in se zaganjali zdaj v tega, zdaj v onega loveca.

Tudi izvenlovskega občinstva se je nabralo preeečno število.

Na ovinku je zaviljež vlak in v dveh minutah je z velikim hrúšcem in truščem obstal pred peronom.

„Zajčji kot! Dve minuti!“ so klicali sprevodniki. In izstopili so ljubljanski lovci, sami mladi in čvrsti moške v lepih rjavih lovskih oblekah. Njihove dvocevke so se zabiskale v mrzlem solneu in loveci-domačini so sprejeli svoje goste, kakor se spodobi.

„Doktor Janez Grič!“ se je predstavljval mladi koncipijent.

In oči vsega občinstva so obitale na njem.

„Nima slabega ukusa davkarjeva!“ so si mislili Zajčjekotci ter motrili nemoteno dalje mladega doktorja.

„Na prostem kosilo, večerjo pri davkarju!“ naznani sodni svetnik svečano in dostojanstveno vsem zbranim lovecem. Griču zapreteta vzhiteno duša ob teh besedah.

„Za prvo potrebo gremo sedaj na zajutrak k ‘Padarju’, meni Anton Strnad, sodni adjunkt in zaročeneec svetnikove hčere Franciške. ‘Padarjica’ je izborna kuharica in Padar ima izvrstno kapljico.“

Sprejeto enoglasno.

In šli so k ‘Padarju’ v razposajenem in živahnem razgovoru, kakor je to lovska navada.

Ker je bila Padarjeva gostilna na koncu Zajčjega kota, so šli tudi mimo davčnega poslopja. Tam gori v prvem nadstropju za okenskimi zavesami je zvedavo kukala lepa glavica plavalase davkarjeve hčerke.

„On je!“ vzkpi vzklik Minki iz prs radostno in vzhiteno. „Mama, on je, moj Janez!“

In pristopila je tudi Minkina mati k oknu.

„To je pa davčno poslopje!“ razlaga svetnik Ferdinand Jesih doktorju Griču, ki je šel ob njegovi desni strani.

In pripetilo se je, da sta se srečala pogleda, Janezov in Minkin.

„Srečen bom danes“, je šnila misel v Gričovo glavo, in prišli so k ‘Padarju’, kjer so pozajutrkovali.

Nato so se odpravili na lov. Petnajst gonjačev, trideset lovecev in ravno toliko psov! Ob takem številu in pa še v nanovo padlem snegu se mora kaj uloviti.

Zadoneli so lovski rogovi. Go-

njači o se porazgubili po goščavah in paaja jata se je zapodila veselo v zasnežena grmovja. Lovci so se postavili vsak na svoj odlozani prostor na prežo. Pretrgano in evileče lajanje lovskih psov, tuintam pok lovske dvocevke in zategli, ali pa kratki odmevi lovskih rogov! To vse je motilo svečano zimsko tišino zasneženih senozeti, lazov in gozdov.

Ze je bilo odzvonila poldne, ali rogovi se niso naznanili konca današnjega lova. Mnogo zajcev in lisic je že izdihnilo danes svoje življenje. Vsak lovec je imel že nekaj plena, le doktor Grič še prav nič. In prav gotovo bi bilo že konec današnjega lova, da niso gonjači zasledili blizu Gričeve preže prekrasnega srnjaka.

Mladi doktor je stal mirno ob debelu debelega hrasta. Misli so mu kar nehote vzplavale k plavalasi deklici tam v davčnem poslopju, in marsikateri zajec je švignil strahopetno mimo njega. In že nekatera lisica je srečno odnesla pete izpred njegove dvocevke.

Kaj je mar Janezu vsa divjačina, kaj mu je za vse lisice in zajce?!

Ena misel mu roji po glavi! Le eno srnico bi rad danes zaplenil zaveselj!

„Minka!“ mu zakoprni duša in ustnice se mu zganejo.

Tisti hip nekaj zaprska v njegovi bližini. Grič nehote napne petelina, nameri in sproži. Deset korakov pred njim se zvali v gošča- vi na tla prekrasen srnjak zadet naravnost v sree.

„Z dragim bitjem se združuje vedno le sreča“, se razvname tedaj doktor Grič gredoč proti srnjaku. „Lepo življenje sem mu prestrigel“, še vzklikne ob ustreljeni živali.

„Minka!“ se mu izvije iz mladega in zaljubljenega srca.

In tedaj se mu je porodila tista vsobeda lovska misel, da mu je naklonila vso srečo le Minka, ker je njo prvo ugledal med ženskim svetom.

In zatrobil je lovski rog in naznanjal konec današnjega lova.

Vsi, prav vsi lovci so se zbrali ob srnjaku, poleg katerega se je le peden daleč spoznala krvna sled.

„Čestitamo! Imeniten strel! Krasna žival!“ se je čulo od vseh strani prijateljsko, ali vendar nekoliko zavistno.

„To je prvi srnjak v mojem življenju!“ je govoril mladi doktor zahvaljujaje se vsakomur, ki mu je čestital.

„Zvečer krst!“ izpregovori sodni svetnik svečano in vsi so ga razumeli.

„Krst pri davkarjevih!“ je radostno odmevala v Gričevi duši, in silno se mu je zabotelo, da ga krsti njegova izvoljenka, davkarjeva Minka.

In menda ni bilo loveca med njimi, ki bi bil dvomil o uresničenju te njegove misli.

Gospod davkar Vrtačnik je bil najboljši lovec in načelnik lovskega kluba v Zajčjem kotu. Zato se je tudi spodobilo, da se priredi ljubljanskim gostom slavnostno večerjo pri davkarjevih.

In tako je odločil gospod sodni svetnik in tako so bili zadovoljni vsi loveci-domačini. Seveda je bil tega najbolj vesel doktor Janez Grič.

Pred večerjo se je imel izvršiti krst srečnega loveca. Gospod svetnik je bil botev, gospa davkarjeva botev in krstila je Griča prekrasna Minka. Krstni kamen je bil štefan poln zlahtne kapljice z Gadove peč.

In pričel se je krstni obred.

Krščenec je nagnil glavo, in krstiteljica naj bi mu zliła vino na glavo.

Ali tedaj se je dotaknila Minkina roka Janezovih las! In padel je štefan iz njenih rok na tla ter se razbil.

„Minka!“

„Janez!“

In krščenec in krstiteljica sta se objela.

Za nekaj trenutkov je zavladala vesplošna tišina. Nepričakovani dogodek je presenetil vse navzoče.

„Gospa davkarjeva in gospod davkar, prosim, oprostite mi! Ljubezen me je prevzela neizmerno. Sree je bilo prepolno! Prosim vprčo vseh za roko Vaše hčerke Minke!“

„Živio!“ se je razleknilo po precej prostrani dvorani.

„Najlepši dan mojega življenja!“ popirne sodni svetnik besedo. „Čestitam Vam, gospod doktor! Najprej srnjaka in potem srnico. Lovski krst se je sicer nekoliko pomorčel, želim pa Vam,

da bi bilo mnogo pravih krstov v Vaši hiši. Prosim Vas, da me vsakokrat pozovete za botev.“

„Živio! Čestitamo!“ se je čulo od vseh strani, in še marsikatero lovske so potem razdrli pri večerji.

Razne zanimivosti.

Žrtve zapuščene ljubice.

V cerkvi samostana pri 14 svetnikih v Wuerzburgu se je pripetil pred kratkim tragičen slučaj. Pred altar sta stopila novoporočena hišna Himelsteinova in njen ženin Spaet. Predno je izvršil pater poročni akt, je začela razgrajati v cerkvi bivša večletna ljubica ženinova in je zmerjala novoporočence, posebno pa nevesto z najrazličnejšimi psovkanji. Nevesta je dobila vsled jeze in žalosti srčne krče in se je zgrudila nezavestna na stopnice pred altarjem. Odpeljali so jo domov, kjer je še isto noč vsled srčne kapi umrla. Napadalko so aretirali in so jo poslali v isti noči v opazovalnico tamonjske blazine. Mož se je odpeljal takoj drugo jutro iz mesta, da si poišče drugje službo.

Laški revolucionarji.

V Milanu je bil izvoljen za državnega poslanca Amilcare Cipriani. S to izvolitvijo pride v Italijo na površje zopet mož, ki je begal kot politični pregnanec več let v tujini in ki zastopa najmočnejšo stranko socialistnih revolucionarjev v Italiji. Cipriani je danes starček, ki ima čez 70 let. Njegovo življenje je bilo zelo burno. Mož je bil rojen v provinci Romagni, ki je zibelka republikanske gibanja. Leta 1859. se je bojeval mož pod Garibaldiem, nato se je udeležil siciliske ekspedicije. Leta 1866 se je bojeval proti Avstrijem, katere strašno črtil, in pozneje na Kreti proti Turkom. Iz Italije je šel nato v Aleksandrijo, kjer je vstopil v službo pri neki banki. V sled nekega pretepa, pri katerem je ubil napadalec svojega brata in dva policaja, je moral pobeegniti. Šel je na Anglesko in se nastanil v Londonu. Tam se je seznanil z Mazzinijem in je skoval z njim skupno revolucionarno zaroto v severni Italiji. Med vojnjo v Italijo je bil v Parizu aretiran. Francozi so ga izgnali in mož je šel zopet na Anglesko. L. 1870. se je vrnil zopet na Francozsko in se udeležil zopet revolucije. Posebno je preganjal Nemce. Obsodil je bil nato na smrt in pomilošen ter pregnan v Novo Kaledonijo. L. 1880 je bil zopet oproščen. Šel je v Italijo, kjer pa so ga aretirali in obsodili v Areoni zaradi umorov v Aleksandriji na 25 let ječe. L. 1888 je bil zopet pomilošen in je šel na Francozsko, kjer se sedaj živi. Med tem so ga kandidirali v Romagni 9. krat za državnega poslanca. No in sedaj je bil res izvoljen in sicer v Milanu. Kot državni poslanec je mož prost, vrnil se bo zopet v Italijo, kjer bo nadaljeval svoje pod Garibaldiem započeto delo.

Zrakoplovstvo.

Nemci se strašno pehajo, da bi prvačili v Evropi in sploh na svetu glede zrakoplovstva. Kuratorji za nabiranje prispevkov za nemško zrakoplovstvo je razpisal sedaj več nagrad za nemške letalce z namenom, katerega ne skriva, da bi pridobili nemški letalci vse svetovne rekorde v zrakoplovstvu. Posebno piko imajo nemški zrakoplovci na Francoze, ki so očitno prvi in daleč, daleč pred Nemci, ki izgubljajo posebno po žalostni Zeppelinovi eri vedno bolj ugled med znanimi svetovnimi zrakoplovci. — Mladi Bismark, sorodnik bivšega znanega nemškega državnega kancelarja Vschmerna, najhujšega sovražnika vseh negermanskih plemen, posebno Slovanov, moža, ki je zasnoval nemški most od Severnega morja do Adrije, je padel pri Sverinu s svojim zrakoplovom iz višine 20 m na tla tako nesrečno, da se mu je stroj popolnoma razbil, mladi Bismark pa je težko poškodovan. — Cez Montblane je preletel švicarski zrakoplovec Agenor Parlemin. Dvignil se je v zrak pri Ženevi ob 1. uri 39 min. popoldne, preletel je Montblane in srečno pristal kmalo po 4. uri v Courmayeurju, nedaleč od Turina.

BOJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Slov. samostojno podp. društvo

"EDINOST"

V LA SALLE, ILL.

Ustanovljeno 9. maja 1909. Inskripcija dne 18. avgusta 1911 v državi Illinois.

Glavni odbor:

Predsednik: Ivan Novak, Box 173, La Salle, Ill.
Podpredsednik: Lavoslav Zevnik, 1037 2nd St., La Salle, Ill.
Tajnik: Fran Lepich, 1185 3rd St., La Salle, Ill.
Blagajnik: Jos. Barborich, 1202 1st St., La Salle, Ill.
Zapisnikar: Mark Fr. Kolal, 1026 — 1st St., La Salle, Ill.
Zastopnik za Oglesby: Fran Jerina st., Box 44, Oglesby, Ill.

NADZORNIKI:

Fran Petek, 147 Union St., La Salle, Ill.
Tom Golobč, 223 Union St., La Salle, Ill.
Matev Urbanija, 1236 — 2nd St., La Salle, Ill.

Božniški odbori:

Joe Nuk
Joe Fr. Brgies, 1237 — 3rd St., La Salle, Ill.
Vinc Klaussek

Poslanec: James Golobč, 203 Union St., La Salle, Ill.
Zastopnik: Anton Strukelj, 202 — 1st St., La Salle, Ill.
Redno mesečno seje se vršajo vsako drugo nedeljo v mesecu ob 8. uri popoldan v dvorani sobrata Mat. Kompa.
Rojaki v La Salle in okolici so vladno vabljeni k obilnemu pristopu.

Zadnja novost.

Vsakevrste žganje, brinjevec, slivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerje, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez kuhanja z mojimi izvlečki. Pošiljam 6 steklenice za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en cel kvart bolj zdrave, čistejše, boljše in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih.

F. P. Barton piše:

„Naravnim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pija

Dediči.

Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

Iz kozarec se je liki megla dvigalo ganutje. Objenalo je tri že dokaj postarane možakarje, ki so imeli še iste življenske moči, a so bili oblečeni v suknjah različne barve.

"Srednji stan je najneznosnejši. In ta je usoda mojega življenja", izpregovori major Novinski, ki z omahavajočimi trpkimi usmehom. Dražila ga je dolgočasnost njegovih brezkrbnih dni, in obnašal se je, kakor bi mu zlezla vsa odločnost njegove jeze v koščene roke. S pogledi svetlokega vojvode je zrl grozno izza stalnega omizja v vinsko točilnico.

Na levi in desni sta sedela gospoda Polenovec in Svedrovec za stiri voglasto mizo. Spogledala sta se pomenljivo. Novinski se pritožuje: Kaj naj pa rečeta onadva?

Polenovec pritiska, naslonjen s komolecem na mizo, svoje čelo na členek svoje povzdignjene pesti. Zaučutivši, da mu skoraj zasolze oči, zamuti. Kakšne slike so se mu nekdaj zasmejele na obzorju njegovega življenja. In kadar se jim je približal v svoji vroči razvnetosti, so se razblinile v nič.

Na borznem polju postati velik mož in biti ljubljani od krasne in bogate ženske! To so bile njegove upravičene zahteve. Ali nobena se mu ni izpolnila. Zeno in bogatost doto si je priboril Svedrovec ravno tiste dni, ko je on sam za čutil na borzi, da se lahko veliko denarja izgubi s turškimi srečkami. Takrat je moral zapreti svojo skromno banko ter oditi na Anglesko. Kot prokurist velike tvrdke v Birminghamu si je pridobil toliko, da lahko živi sedaj seveda z veliko previdnostjo, ob svojih rentah.

To ponižujoče beraštvo, katero utisne človeku neizbrisljivo znamenje, da je odvisen celo od lišne bogataševne hiše. Ne sme se gle dati na kakovost oziroma prikladnost službenega mesta, temveč pa ziti samo na to, da se ga ima sploh. Polenovec pa opazi na svojo tugo z ogorčenjem, da so silno razžalili zli udarci človeške usode njegovo gosposko naravo. Čelo suženj bi se zahvalil za tako usodo. On, ki je imel pravico do najvišjih časti, pa v taki ponižnosti! In tedaj mu zdrkne v resnice, grenka solza po lordskih ličih. In ko jo začuti, dvigne zvezdavo svojo glavo ter izpije vse vino iz kozarca.

Svedrovec je bil v svoji mladosti brhek fant z rjavimi očmi. In ko je sedaj sedel tu čemerem in pobit s plešasto glavo in le z nekoliko čopi temnih las za ušesi, se pač ni moglo razumeti, zakaj je naklonila lepa Adina sebe in svojo doto njemu, ne pa stasitemu Polenovec. No, tiste mlade čase se seveda še ni moglo vedeti, da se bo tako dobro prilagel Polenovec angleška suknja.

In Svedrovec izpregovori pobito:

"Samo slabe volje si danes, Novinski. Iz srca ti zavidam srednjo pot tvojega življenja. Kako je pa mene butala usoda zdaj gor, zdaj dol? Vidiš, umrl mi je otrok in žena je izbežala od mene z vsem svojim premoženjem. Vrag z njo! Sedaj moram životariti in beračiti kot agent od hiše do hiše!"

Oba prijatelja sta mu zamerala te besede. Kajti nikakor nista hotela slišati, da ima kdo slabšo usodo od njune. Novinski se je pritoževal radi majhnih garnizij, o malovaževanjih in zavistih. Polenovec je pripovedoval s tresočim glasom, da je bil sicer pravzaprav on vodja tiste velike tvrdke v Birminghamu, ali kot podrejenec se je moral prikloniti in molčati. Podrejenost je prokleta beseda. Moreča za penosne moze. Svedrovec se ni mogel jeziti in tudi ne izustiti plove tugujočih besed iz sebe. Uničeno je sede zrl predse, tužno se mu je gubancilo čelo in brezupnost se mu je razlila po celnem obrazu. Smilil se je samemu sebi.

Tudi o ljubezni in ženski neustalnosti se je zasukala njihova govorica. In s svojega stališča in v zaledju mladostnih bojev za ženska sreča so prišli do navadnega in običajnega zaključka postaranih gospodov. Bili so si edini v mnenju, češ, da ni ženska vredna namunjanjega vznemirjenja v moškem sreću. Ob tej priložnosti pa so vsi trije hkrati in nehoti zazrli brezmejno poželjivo tja proti bufetu, kjer je imela čudovito lepa, kakor malina zrela, plavalna in nepristopna nova blagajničarka svoj prestol.

Samo nekaj jih še ni nikoli prevarilo. Njihovo prijateljstvo, to pristno moško prijateljstvo, je bilo, ki se e tedaj ni razbilo, ko je stopila ženska vmes.

Ob razgovoru o njihovem prijateljstvu je naraslo njihovo ganutje v veletok, v katerem so utonile vse razlike njihovih usod in čegar yalovje je potegnulo njihove duše seboj.

Tu predlaga Novinski, naj postavijo tej nerazrušljivosti svoje zvestobe večni spomenik, ki naj bi pričal tudi po njihovi smrti o neverljivi prijateljstvu. Ob današnji petintridesetletnici njihove prijateljske zveze bi ne mogli dodeliti nič veličastnejšega, kakor to, da je dedič njihovega premoženja tisti, ki preživi ostale. S tem ne prikrasajo nikogar. Vsi so brez črne in otrok. In če bi ne bilo njihovega prijateljstva, kako silno pustilo bi bilo življenje za nje! Ta velika misel se jih je postavila popolnoma in močno so si atisnili roke.

In bilo je sklenjeno večno pobratinstvo.

Odslej se je nekoliko preduravilo življenje. Kakor ena družina so bili vsi trije. Na skrivaj se je vsak bolj brigal za svoje zdravje ter se smejal na tihem, tako obrniti ostala dva za dedščino. Med seboj so se drug drugega nazivali "dediči" ter prosili, naj se prizaneže nekaterim predmetom, ki so bili vsakomur najbolj pri sreću.

Suhli in majhni Svedrovec je prav dobro vedel, da žive taki ljudje kakor on prav dolgo. In olajšal se je in veselil brezkrbnih dni po smrti svojih dveh pobratimov. Sram ga je bilo teh nezadovoljnih razmotrivanj, in da jih prikrije, je začel pokasljavati ter govoriti o svojih pljučih.

To pa ni prav nič presenetilo Novinskega. Saj je že prej pomislil svojega prijatelja radi njegovega revnega oprisa. Herkulov, kakoršen je on, je prav malo po svetu. Saj se skoplje še v novembra v mrzli vodi in telovadi, da se pritožujejo vse stranke, ki stanejo v tisti hiši. Ne, prav malo je ljudi, ki bi bili kandidatje za stoletne starce. In on, major Novinski, je tak kandidat. Kar pa tiče Polenovec, ga prav nič ne skrbi. Preveč pije žganja. Taki ljudje pa ne žive dolgo. No, kot skrben in dober prijatelj ga je on že večkrat posvaril, naj vendar ne začne piti že na tešče. Ali vsaka njegova beseda je bila bob v steno.

Polenovec ni nič razmišljal o dravstvenem stanju svojih prijateljev. Učil je toliko gentlemanstva v sebi, da se je vsikdar izogibal brezvestni, ali vendar dokaj zapeljivi misli o oporokah. Vrhlega pa je uvidel vsak otrok, da če on izmed vseh treh še najbolj pri močnem zdravju. In zdelo se je, da je to uvidevala tudi bujno-rasata in bajno lepo razčesana blondinka tam v blagajniški trgovini. Novinski je zapazil to ter mislil sampriselni: "No, če se poleg žganja spušča tudi v take reči... To zelo slabo vpliva na naša leta."

In vendar se je on, prepričan, la učaka sto let, še v novembra tistega leta ob kopanju na prostem močno prehladil, ter si nakopal hudo pljučnico. Seveda je bil uverjen o njeni brezpomembnosti še sakrat, ko mu je že smrt prinesla modro polo na posteljo.

Preživeča prijatelja sta se vihravo objela na grobu ranjkega tovarisa. "No, brat, — osirotela brata", izpregovori Polenovec dušeč si intencije. Na Angleskem se je bil naučil tega. Svedrovec je bil omamljen, ali bolje zmeden.

Odslej je šlo stalno omizje samo dva člana. Bila sta bogatejša vsak za dvatisočeststo kron. Svedrovec se je izprva samo čudil in čudil. Vendar pa se ni imel dovolj denarja, da bi obesil agenturo na klin. — Da, kdor bo podedoval vse! Polenovec je premočel skoraj 10 funtov šterlingov. To je še prej pravil sam ter znanomoval to premoženje za beračijo v svoji velikanski bahatosti. To bi se izplačalo! Kaj bi neki Polenovec njegova dedščina, ki je tako skromna in majhna? Po njegovih mislih, računih in najprilnejši logiki je kazalo vse, da je prišla zdaj vrsta na Polenovec. Seveda se ne tako hitro.

Kako mu eveto lica, temu Polenovec — da, zdi se, da je stasitejši kakor v svojih mladih letih. Seveda ga dela takega le okusna angleška noša.

(Konec v prihodnji prilogi.)

Za smeh in kratek čas.

ZAČASNI NADOMESTEK.

Prvi kmet: "Kako to, da si pustil tej slikarici v svojo najlepšo njivo? Saj si vendar sicer jako previden človek!"
Drugi kmet: "Ker so mi ukradli strašilo za ptice."

Razmišljenost.

Uradnik: "Prosim, podpisite to!"

Stranaka: "Se enkrat Vam povem, da ne znam ne čitati in ne pisati."

Uradnik: "Blagovolite dati to izjavo pisмено!"

Huda žena.

— Gospod Hrast, pojdite hitro domov... tat je ravno kar pri vas vliomil in pleza skozi okno v sobo.

— Hoho — ta revež — moja stara bo mislila, da sem jaz — oh, revež...

Največja težava.

— Kako je kaj prijatelj! Nekam čemerno se držiš!

— Saj mi je pa tudi hudo! Ne smem mnogo jesti, ne smem skoro nič piti, pušiti ne smem, v krogu ne smem...

— Kaj si bolan?

— Bolan ne, ampak oženjen.

V gostilni.

Gost: Pri vas pa res nobena stvar ni zabeležena. Kako pa to?

Kaj nimate nič zabeležena?

Natakar: O, prosim, računi so pri nas vedno zabeleženi.

BRHKA POTNICA.

"No, gospodična, ste-li dobili mnogo naročil?"
"Oh Bog, gospod šef, kolikorkrat so mi hoteli naši odjemalci dati kako naročilo, je nastala iz tega zasnobitev."

Izpred sodišča.

Sodnik: Torej, Janez Butara, vi ste toženi, da ste Petra Macahana z nogo v trebuh sunili.

Toženeec: Glih narobe.

Sodnik: Kaj se to pravi: Macahan ni sunil vas, ampak vi ste sunili Macahana v trebuh.

Toženeec: Glih narobe.

Sodnik: Torej nečete priznati, da ste Petra Macahana v trebuh sunili?

Toženeec: Glih narobe.

Sodnik: Bomo pa zaslišali priče. (Zaslišane priče potrdijo, da sta se Janez Butara in Peter Macahan v krčmi spoprijela in da je Butara Macahana brenil!)

Sodnik: No, Janez Butara, kaj pravite zdaj: priče so potrdile, da ste Macahana brenili: pravo breco ste mu dali, tri priče pod prisego so to potrdile.

Toženeec: Res, pravo breco, torej ne vtrebuh, ampak glih narobe.

V pasti.

Na narodni veselici prideta v prijateljski pogovor dva gospoda, ki se prej nista poznala.

Prvi gospod: Pogledite no tja — tam-le tisto damo — o, prokleto je grda ta baba.

Drugi gospod: Oprostite, to je moja žena.

Prvi gospod: Oh, veseli bodite, da jo imate — ta je še prava krasotica v primeri z mojo ženo.

Vzdih.

Zena: Moskim je na svetu veliko bolje, kakor ženskam. Oh, ko bi bila jaz moški — kako bi bila srečna.

Mož: Oh, pa jaz, šele jaz!

Razumljivo.

— Ti in tvoj bratranec sta skuno podedovala hišo — kdo jo je pa dobil?

— No, advokat vendar!

MED ODMOROM.

"No, gospa svetnica, kako vam ugaja ta igra?"
"Popolnoma dobra je in zabavna, samo za premiero ni nič kaj prikladna."

V skrbih.

Sestra: "Pepček, mislila, da ne poveš mami, da me je poljubil poročnik!"

Pepček: "Da, Elza, ali pa tudi misli resno in pošteno s Teboj!"

Nesreča v zakonu.

Zena: Ti, naša hči toži, da s svojim možem ne živi srečno.

Mož: Beži, no, s takim možem, ki je razkril doslej popolnoma neznanega kebira ter si zagotovil slavno ime v prirodoslovnem, poštena ženska sploh ne more biti nesrečna.

V ilustracijo Goethejevega 'Fausta'.

"Sicer dosti vem, al vedela bi rada vse."

Dober odgovor.

Strážnjošter: Pa to vam rečem — če že greste v gostilno — bodite solidni. Ali veste? Solidni. No, rekrut Kozoglav, kdo pa je soliden?

Kozoglav: Kdor nič denarja nima.

Citajte

kaj pišejo rojaki o zdravilih svetovno znane lekarn

PARTOS v New Yorku.

Čenjeni gospod Partos! Poslano mi Partolo sem sprejel, in sem zelo hvaležen, ker sem poprej poskusil že nekatera zdravila in žalibog vse je bilo zastonj. Moj želodec ni mogel prebavljati nobene hrane že dva leta, a zdaj kakor ste mi odpasali eno skatulo Vaše partole se počutim kakor novorojenega in kakor hitro to porabin, se bom vam priporočil se za drugo. Ker sem prepričan, da Vasa zdravila so ta najboljša v Ameriki, zato Vas toplo priporočam vsem Slovencem, da se ne dajo zapeljati, in drago plačati druga zdravila, katera niso sploh nič vredna. To sem prepričan in pišem resnico, in Vam želim mnogo uspeha. Vaš ndani

George Bizall, 913 Madison St., Butte, Mont.

Čenjeni gospod lekarnar! Jaz sem Vaše pismo prejel ter Vam odpišem nazaj, da pri meni Vasa zdravila res fajn napredujejo ker tudi ne bom brez njih, Vaših Partol: prosim, da mi naznanite, za koliko mi hočete ceno znižati, da bodem vedel kadar bodem zopet rabil, koliko denarja Vam poslati, ker pri meni res fajn napredujejo.

Toraj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemanič, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednake vsebine, katera vsaki dan prejema lastnik omenjene lekarnne od hvaležnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evrope.

Ako torej bolujete na katerekoli naravni bolezn kakor: glavobolj, kašelj, na prsih, pljučih, želodcu, trbuhu, ledvicah, jetrih, mehurju, ušesih, slabem spavanju, nervoznosti, reumatizmu, belem toku, ali kakšni tajni bolezni, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so pre zgodaj osiveli, **NIKAR NE OBUPAJTE** tudi če zdravila, katera ste dosedaj rabili niso kaela uspeha temveč pišite takoj na doljni naslov ter pismu prilosite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odposljejo zdravila za Vašo bolezen in to poštine prosto.

Slovenski ceniki in navodila se pošiljajo zastonj.

Pisma naslovljajte točno na:

THE PARTOS PHARMACY,
160 -- 2nd Ave., New York, N. Y.

KROMATICNE HARMONIKE,

importirane iz Nemškega, trivrstne, 31 tipk, 18 basov v treh vrstah, vredne \$40.00 stanejo vsled razprodaje samo \$30.00; za to ceno dobite tudi nemško uglasene iste dela. Dvovrstne, 21 tipk, 12 basov vredne \$30.00 stanejo samo \$20.00.

V zalogi imam tudi vsakovrstne importirane

Lubasove harmonike.

Pišite na:

ALOIS SKULJ,

P. O. Box 1402 New York City, N. Y.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, == New York, N. Y.

PODRUŽNICA: ==

6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Stara, vsem Slovencem dobro znana domača tvrdka.

Pošilja najhitreje in najceneje
denar v staro domovino.

Oficijelno zastopništvo vseh parobrodniških družb.

Prodaja parobrodne in železniške
listke po izvirnih cenah.

V vsakej potrebi obrnite se zaupno na gornjo
tvrdko in vedno boste bratsko postreženi.

Pri pošiljanju denarja vedno pazite KOMU ga izročite,
ker marsikdo je že skusil, da se denarja
ne more vsakemu zaupati.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad-dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-
berton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEK, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
JOHN SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.
JOHN KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISILAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.
GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.
ALOIS CHAMPA, od društva št. 2, Ely, Minn.
JOHN KOVACH, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne poži-
ljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe
pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo
oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Nemškutarica nesramnost. Iz
Sava pišejo: Dne 15. febr. se je
vršila v gostilni pri Werglesu na
Savi veselica družbe sv. Cirila in
Metoda, kar je porabil nek mlečo-
zobec da je napadel z "windi-
sche Pakaseh" nekoga odborni-
ka. Zablavljal je toliko časa in iz-
zival, da ni drugega preostajalo,
kakor fantetu povedati par po-
stevnih. Revše naj se zanima za
svojo slovensko mater, ki ga je
rodila in naj nikar ne hodi več po
postevnih Slovenec izzivat, ker se
mu zna zgoditi, da bo moral svoje
že itak zaznamovane kosti po-
birati.

Zblaznela je v Kranjsu gospa
M. Hafner ter hotela skočiti sko-
zi okno. Zadrževal jo je nek pe-
kovski pomočnik ter se pri tem
sam hudo poškodoval.

Nesreča. Janez Rahne po doma-
je Samoborcu iz Volka si je pre-
strelil s samokresom levo roko in
se pri tem težko poškodoval.

Cementna tovarna v Mojstrani.
Dolniska družba, ki je lastnica te
tovarne, sklene izredni občni
zbor v namen, da se od dolniska-
ga kapitala, ki znaša sed milijon
kron, odpiše toliko, da bo
bnošal samo 750.000 kron! Že
spomladi 1911 je ta družba odko-
lovala dolnice od 500 K na 250
kron, od šestih milijonov na tri
milijone, sedaj pa od treh milijon-
ov na 750.000 K. Sedem osmink
vsega dolniškega kapitala je torej
izgubljeno! Kako so nastale te iz-
gube, ni znano. Družba ni svojim
delničarjem nikoli več kakor 6%
dividende plačevala in se je vob-
če govorilo, da tovarna v Mojs-
trani dobro uspeva. Leta 1907 je
ta družba v Bakru pri Reki usta-
novila novo cementno tovarno in
sodi se, da je ta vzrok njene ne-
reše. Tovarna je baje slabo na-
-jena in je nerazmerno mnogo
skajala, a tudi ko je začela delati,
ni prav funkcionirala in so bile
potrebne vsakovrstne rekonstruk-
cije, ki pa tudi niso nič pomagale.
Končno je družba tovarno v
Bakru prodala in efekt tega je,
da je morala zapet odpisati večji
del svojega kapitala. Kako bo to
vplivalo na tovarno v Mojstrani,
se sedaj ne da presoditi.

Resničen dogodek. Pri neki san-
kaški tekmi v Bohinju je nago-
ril nek nadebuden mladenič dve
dame: "Ich sprechen miserable
deutsch, parlez vous? mada-
moiselles française?" Dami, ki sta
ga slučajno poznali: "Glej ga no
Francoza iz Kranja!" Tableau!

Šurčina. Janez Žirovnik iz
Britofa je bil pred šestimi leti v
Ameriko. Prepeval je svojo že-
no in ker se je zbal kazni, jo je
popihal čez veliko lužo. Sedaj pa
je zopet vrnil ter takoj prišel
k ženi, ki je zopet vrnila svoj posel. Prav
pošteno premlati vsak dan ženo,
tj. na prepričanje Marolita, kar pa
zlasti prične odločno zanikajo. Za
kazen so mu je prisodilo 1 1/2
na srečno ude, mož pa jih hoče
ječe.

posnemati ter tudi uti, boječ se
kazni, nazaj v Ameriko.

Umrla je v Ljubljani po dolgi
bolezni komaj 19 let stara zaseb-
na uradnica gđ. Viktorija Pro-
hinarjeva, hčerka vratarja v ju-
stični palači.

Zarčil se je v Ljubljani Srečko
Zalokar z gđ. Fani Skuberjevo.

Ostra kazen. Ljubljanski prisi-
ljenec Alojzij Koprivnik, 47 let
star, iz Sela pri Fari na Koro-
škem doma, po poklen pek, je bil
zaradi raznih dejanj opetova-
no predkaznovan, ker je delomr-
zen ima poseben strah pred pri-
silno delavnico, v kateri se je že
parkrat nahajal. Posrečilo se mu
je že enkrat se rešiti prisilne de-
lavnice na ta način, da je simu-
liral blaznost, a ker je po stari na-
vadi začel zopet na stara pota, so
ga zopet nazaj vtaknili. Sicer je
mislil, da ga bodo koncem prete-
čnega leta izpustili, ker se pa to
ni posrečilo, si je izmislil nekaj
novega. Čeravno ni bil prijatelj
spovedi, se je le enkrat zglasil za
to opravilo, a ko mu je pa duhov-
nik hotel položiti hostjo na jezik,
mu jo je obdolženec iz roke izbil
in pri tem napravil zaničljiv o-
braz. Zopet je začel simulirati
blaznost, a sedaj z manjšo spret-
nostjo in srečo kakor prvkrat,
kajti pri zdravniški preiskavi je
igral slabo svojo ulogo, pa tudi
nasproti paznikom in sojetnikom
je pokazal s svojim vedenjem, da
igra le komedijo. Misleč, da bo
pokazal le da res ni normalen, je
izustil žaljive besede na cesarja.
Iz vsega tega je sodišče uvidelo,
da je obdolženec nepoboljšljiv,
skrajno prefrigav in drzen člo-
vek, zato ga je obsodilo na 4 leta
težke ječe.

Malo časa se je veselil prostosti.
France Črnologar, 30 let star, iz
Šebrelj, je nepoboljšljiv tat. Dne
26. decembra m. l. je prišel iz je-
če, v kateri se je radi tatvine 15
mesecev nahajal. Dne 19. januar-
ja t. l. je pa v Kranjski gostil-
ni v Žrnovnici v odsotnosti krema-
ja temu izmaknil najmanj 62 K.
K sreči, da je Janez Krajnik ta-
ko zapazil tatvino in Črnologar-
ju denar s silo odvzel. Sodišče ga
je obsodilo na 2 leti težke ječe.

Slab izgovor. Janez Petkovšek,
posvetnik v Tomačevem, se je v
Dobčev gostilni v Šmartnem pri
Savi nekaj prerekal s posestni-
kom Francetom Maroltom. Po
prenehanju prepira se je Petkov-
šek odstranil, a se čez nekaj časa
vrnil, stopil pred Marolta in ga
šurčina. Janez Žirovnik iz
Britofa je bil pred šestimi leti v
Ameriko. Prepeval je svojo že-
no in ker se je zbal kazni, jo je
popihal čez veliko lužo. Sedaj pa
je zopet vrnil ter takoj prišel
k ženi, ki je zopet vrnila svoj posel. Prav
pošteno premlati vsak dan ženo,
tj. na prepričanje Marolita, kar pa
zlasti prične odločno zanikajo. Za
kazen so mu je prisodilo 1 1/2
na srečno ude, mož pa jih hoče
ječe.

Orožnika v smrtni nevarnosti.

Iz Št. Vida pri Zatični pišejo:
Dne 23. februarja je bilo pri go-
stilničarju Kikelju v Dobu pri
Št. Vidu pri Zatični ponoči vlom-
ljeno. Tatovi so vlomili okno ter
v sobi iz omare ukradli 300 kron.
Orožnika Černič in Božič sta ta-
ko drugi dan poizvedovala po
storileh in aretirala nekoga Ka-
stelia iz Doba, čigar čevlji so se
vjemali z odtiski vlomilčevih čev-
ljev. Pri Kastelciu niso našli nič
denarja. Orožniki so bili prepri-
čani, da je pri vladu sodelovalo
več oseb, zato so pridno nadalje-
vali poizvedbe. Dne 26. febr. sta
ustavila nekoga fanta, ki je strah
in groza celemu okraju in več-
krat je bil kaznovan zaradi tat-
vine. Ta fant, Frane Štrus-Kujar-
čev, se je hotel ravno s vlakom
odpeljati, ko je bil zasačen. Orož-
nika sta fanta peljala v vas Pod-
boršt, ker je trdil, da je v noči
vloma tam prenočeval. Medtem,
ko je eden orožnikov zaostal za
kajih 200 korakov, je drugi are-
tovanec peljal k županu. Prišed-
ši do neke ograje, je aretovanec
zbežal in tekel proti gozdu. V
razdalji kakih sto korakov se je
obrnil in iz revolverja ustrelil na
orožnika. Tudi orožnika sta ustre-
lila, a bila sta izmučena in nista
mogla zadeti. Vlomilec je izginil
v gozdu. Orožnika sta se tisti dan
izsledila vlomilčeva kompanjona
in ga oddala sodišču. Orožnika
sta bila noč in dan na nogah, da
sta izsledila nevarne vlomilec, in
ni dvoma, da bodo tudi njih pre-
postavljeni to primerno pripo-
znali.

Ogenj je nastal na pustni večer
okrog 8. ure na Križini fare Dra-
gatus. Pogorela so vsa gospodar-
ska poslopja Ivana Hudelje, mno-
go lesa, oprave in poljskih pridel-
kov. Živino so oti. Goreti je za-
čelo na skednju in ni dvombe, da
je požar zanetil zlobna roka. Pri
tej priliki ni zamolčati skrajne
brezbriznosti onih Dragatusčanov,
ki imajo na razpolago konje, pa
jih niso pustili vpreči. Vsak izgo-
vor je brez podlage. Ali je dru-
štvo samo zato tukaj, da se vleče
iz dolgov, v silo pa pojdi z briz-
galno na rami gasiti. Sramota!
Gasilec so morali peš na lice me-
sta s kljukami in drugim orodjem
rešijo, kar se še rešiti da. Dobli-
čenje so se vrnili med potjo. Pri-
zadeti je zavarovan pri banki
"Slaviji" za 1200 kron.

ŠTAJERSKO.

Umrla je v Vojniku gđ. Fran-
cijca Gmajnarjeva, stara 24 let.
Bilo je mirno in tiho dekle, ki je
pa z največjo vnuem in veseljem
sodelovala pri raznih narodnih
prireditvah.

Samonemški postajni napisi na
progi Celje-Velenje. Kot je bilo
že poročeno, so interpellirali v
štajerskem deželnem zboru kleri-
kalni poslanci zaradi samonem-
skih postajnih napisov na progi
državne železnice Celje-Velenje.
Je lepo, da so se gospodje spom-
nili na to zadevo, ampak v šta-
jerski deželni zbor ta zadeva ne
spada toliko, kolikor v državne-
ga. Tam bi bila taka interpelacija
bolj na mestu, in ne interpe-
lacija, temveč tudi še drugačna
sredstva. Interpelacija o samo-
nemških postajnih napisih v šta-
jerskem deželnem zboru pomenja
samo prazno demonstracijo in go-
vorenje skoz okno.

PRIMORSKO.

Umrla je v Trstu Alojzija vdo-
va Deles, rojena Černe.

Neznaga utopljena so našli
pri Gradežu; bil je najmanj 5
dni v vodi. Perilo je imel zazna-
movano s črkama J. P. Ti dve čr-
ki sta tudi na denarčnici, v kateri
so našli 574 K denarja.

Ogenj. V ulici Tončič pod Ko-
stanjevo v Gorici je skoro po-
polnoma zgorela hiša železniške-
ga strojevodje A. Levičnika. O-
genj je nastal v dimniku, kjer se
je vnel neki lesen tram. Škoda je
velika.

Tatica. V Trstu so aretirali 25-
letno zasebno uradnico Luizo Ghi-
dini iz Ljubljane, ker je ukradla
svoji gospodnji hranilno knjižico
za 130 K, en bankovec za 20
kron in več finega perila. Iskali
so jo že dlje časa.

Na nevarnega tička je nalezelo
orožništvo v Devinu. Bil je to ne-
ki Henrik Barufaldi, rodom iz
Mantove, ki ga je varnostna ob-
last zasledovala že čez štiri leta,
a se jej je znal vedno pravočasno
umakniti. Sedaj pa so ga vendar
zaločili devinski orožniki in so na-
šli pri njem različno vlomilno o-
rodje. Toda Barufaldi se ni dal
tako lahko prijeti. Strgal je o-
rožniku bajonet s puške in z
njim napadel drugega orožnika.
Josipa Paladina, in ga ranil na

lešem očesu, potem pa pobegnil.

Za njim sta se spustila v dir oba
orožnika in tudi nekaj kmetov,
ki so videli ves prizor. Barufaldi
pa je potegnil iz žepa revolver in
začel streljati na svoje zasledo-
valce, kar je le-te zaustavilo, da
je lopov v tem pobegnil. Po sroči
ni bil nihče zadet.

Nasilna smrt reškega apaskega
poglavarja. Dne 25. febr. zvečer
je v reški bolnišnici podlegel ran-
nam, zadobljenim v pretepu, 28-
letni pristaniški delavec Andrej
Cuculič. Pokojnik je bil na širo-
ko znan kot najmočnejši pa tudi
najsilnejši človek na Reki. Bil
je silne postave, pravi Goljat, ki
se nikogar na svetu ni bal. Celo
pri vojaki si je vse dovolil in je
baje nekoč udaril za uho celo ofi-
cirja. Kadar je prišel v Reki v
kako gostilno ali kavarno — de-
narja mu ni nikoli manjkalo —
se je vse treslo pred njim; go-
spodar in služabništvo so mu na
vso moč stregli in se smehljali,
ki je začel grizti in lomiti kozar-
ce in posodo, pretepali goste itd.
Gorje, če se je kdo uprl! Cuculič
je planil kakor slon ter vse zdro-
bil in poteptal. Redarji so se ga
lotili le tedaj, kadar jih je bilo
več skupaj, a tudi tedaj so ga ob-
vladali le z največjim trudom.
Radi nasilnosti proti policijskim
organom, radi pretepa in izgre-
dov je bil Cuculič nešteto krat
kaznovan, ne da bi se poboljšal.
Seveda je v pretepih tudi sata
kaj staknil in bil nešteto krat tež-
ko ranjen z nožem, bil obstreljen
itd., a vselej je zopet ozdravil in
bil isti kot prej. Nekakega pol-
tekmea je imel Cuculič v svojem
26letnem tovarišu Romanu Basso,
ki je bil rojen v Reki, a pristojen
v Trevisu na Laškem. Tudi Basso
je bil zelo močan in hud prete-
pač. Ko se je pa nekoč hvalil, da
ga ni, ki bi ga on ne zmogel, je
navzoči Cuculič takoj predlagal,
da se sprimetva v tekmi. To se je
tudi zgodilo in Basso je v nasled-
njih desetih minutah večkrat za-
poredoma ležal na tleh kakor je
bil dolg in širok. Od tega trenut-
ka sta se Cuculič in Basso sovra-
žila, tembolj, ker je Cuculič po-
rabil vsako priliko, da ga je dra-
žil. Tako je bilo tudi 24. febr. po-
noči, ko sta se s svojimi tovariši
sešla v raznih gostilnah in so jih
prijatelji že parkrat komaj spravi-
li narazen in potolažili. Ker je
pa Cuculič vedno znova začel iz-
zivati, je Basso končno potegnil
velik nož in zabodel Cuculiča naj-
prvo v prsi, nato pa v zatilnik, in
sicer s tako silo, da se nož zlomil
in ostal v rani. Cuculiča so pre-
nesli v bolnišnico, Basso je pa hi-
tel na policijo in se sam ovačil.
Ko so hoteli Cuculiča zaslišati, je
na vsa vprašanja odgovarjal:
"Idi k vragu!" Samo to je hotel
vedeti, če bo živel in koliko časa
bo moral biti v bolnišnici. Cuculič
je opoldne v groznih mukah
umrl. Njegovo silno telo je bilo
vse pokrito z najrazličnejšimi te-
toviranimi podobami.

KOROŠKO.

Srčna kap. K šivilji Urbacher
v Celovcu je prišla neka gospa.
Nasla je šiviljo, ki je sedela. Ko
je stopila k nji, je videla, da je
mrta. Zdravnik je doglal, da jo
je zadela srčna kap. — Pri Dveh
cerkvah so našli na mizo naslo-
njeno mrtvo soprog poštešnika
Ivana Steinerja. Tudi njo je za-
dela srčna kap.

Poskušeni samomor. Pri Št. Pav-
lu je skočil v narasli potok potu-
joči pomočnik Ivan Reih iz Isny-
ja na Virtemberskem. Domačini
so ga z veliko težavo rešili. Fant
pravi, da je skočil v vodo iz ob-
upa, ker nima ne dela in ne jesti.
Potuje peš v Trst.

Ogenj. V okolici Št. Vida je po-
gorelo posestvo Jurija Dorerja iz
Št. Vida. Posestnik je krit z zava-
rovalnino, pač pa trpi veliko ško-
do najemnik Steinwender, ki je
prišel ob celo imetje.

Nov sneg je zapadel po nekate-
rih krajih Zgornje Koroške. Pri-
tisnil je tudi hud mraz. Nekateri
krajci izgledajo tako, kot bi se
pričela v njih druga zima.

SVET NE POMNI

takih katastrof kot so se dogaja-
le zadnja leta posebno na morju.
Tehnika izvanredno napreduje,
toda strokovnjakom se še ni po-
srečilo toliko izpopolniti promet-
nih sredstev, da bi bila popolno-
ma varna. Kdor hoče vedeti, kak-
šne grozote se dogajajo pri kata-
strofah na morju, naj čita knjižico:
Katastrofa "Titanica" in
"Volturna", ki je opremljena z
veliko dobrimi slikami. Rojaki,
naročajo jo, ker jo je v zalogi
samo še nekaj sto. Cena samo 25
centov. Pišite na:

Otto Pesdir,
412 E. 73. St., New York, N. Y.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Podpisani naznanjam vsem
Slovencem po Združenih državah,
da sem preselil svojo
TRGOVINO Z ZLATANOM
iz št. 3536 E. 80. St. v št. 6408 St.
Clair Ave., Cleveland, O.

Ako želi kak rojak kaj naročiti,
naj se torej obrne na zgorajšnji
naslov. Obenem naznanjam vsem
rojakom, da sem stopil v zvezo
s Karolom Banzonom, ki je dobro
znan Slovenecem po Clevelandu in
okolici. Če hoče kdo kupiti uro
ali kaj drugega, kar spada v moje
obrt, naj se obrne nanj, kjer bo
ravno tako postrežen kakor pri
meni. Rojaki, ki si žele nabaviti
kaj zlatnine, grafofonov ali gra-
fofonskih plošč vseh vrst in vseh
jezikov, naj se oglašijo pri meni,
oziroma naj mi sporoče, pridite
in kupite in prepričani bodite, da
boste najsolidnejše in najtočnejše
postreženi.

Prodajava tudi na tedenske
obroke ure, verižice, prstane, pri-
veske, grafofone, grafofonske
plošče, šivalne stroje, fine britve,
škarje, sploh vse brisvske potreb-
šine itd.

Sprejemava vsa tozadevna po-
pila. Rojaki, ne pozabite go-
slo: "Svoji k svojim!"

Karl Banzon & Jos. Marinčič,
6408 St. Clair Ave., Cleveland, O.
(183 v d)

Vaš PATENT vam lahko
prinese MILIJON DOLARJEV!

Cela vrsta ljudi je postala bogata
in neodvisna po navidez majhnih
iznajdbah.

Pišite sedaj! Cene do \$20,000 se
ponujajo za:

AVTOMOBILSKE OBROČE, iz-
boljšane SVEDER za zamaške,
KLJUČAVNICA, ki varuje pred
tatovi, ORODJA in STROJI,
MISNICE in PASTI za muhe in
veliko drugih dobrih predmetov.
Mi preiščemo vašo iznajdbo za-
stoj. Ako je dobra, vam pove-
mo, kako jo daste patentirati ter
jo prodati za najvišjo ceno.

Ne obotavljajte se; pridite ali pi-
šite še danes!

Dr. V. Gondos, Patent Engineer,
74 Cortlandt St., New York.

12 spevov zastoj
\$2.00 mesečno

Da spravimo naprej svojo veliko
zalogo finih gramofonov in plošč,
importiranih iz Ljubljane.

Transatlantic Co.,
72 Cortlandt St., New York, N. Y.

Rad bi vedel, kje je MIKE GA-
BRŠEK. Nekako pred petimi
leti je bival v Dunlo, Pa., po-
tem se je preselil v Lloydell,
Pa., in od tam ne vem kam je
šel. Ako kdo ve za njega, naj
mi pošlje naslov, ali pa naj se
sam javi. — Frank Bavdek, P.
O. Box 242, Dunlo, Pa.
(18-19-3)

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda"
SKOZI ŠTIRI MESECE.

"Glas Naroda" izhaja v šestih
dneh na 30 straneh. V njem naj-
dete važne vesti vsakega dne
vesti iz stare domovine in zani-
mive povesti.

Vse oseboje lista je organizirano in
spada v strokovne umlje.

Edna zaloga

Družinskih in Blaznikovih
PRATIK
za leto 1914.

1 iztis stane . . . 10c.
50 iztisov stane . . . \$2.75
100 iztisov stane . . . \$5.00
Cene Blaznikove pratike so iste.
V zalogi:

UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA".
82 Cortlandt St., New York
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

NAR. PODP. DRUŠTVO SLOVENSKI "SOKOL"

Vstanovljeno, 14. svečana 1909.

v Waukegan, Illinois.

ODBOR.

PAVEL BARTEL, starosta, P. O. Box 287, Waukegan, Ill.
FRANK JERINA, podstarosta, 321 10th St., Waukegan, Ill.
ANTON SREBEC, tajnik, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.
JOHN SEDER, blagajnik, 834 — 10th St., Waukegan, Ill.
IVAN DIVJAK, zapisnikar, 604 10th St., Waukegan, Ill.

VADITELSKI ODBOR.

ANTON ZELENIK, načelnik, 324 10th St., Waukegan, Ill.
IVAN OVEN, podnačelnik.

ZENSKI ODBOR.

ANA MAHNIC, starostka, 425 Belvidere St., Waukegan, Ill.
Stefanija Grebene, podstarostka, Cor. McAlister — 10th St., Waukegan, Ill.
ALOJZIJA LEBEN, tajnica, 1426 McAlister Ave., Waukegan, Ill.
MARJIA SKRBEK, blagajnica, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.
FRANJA LATZ, zapisnikarica.

NADZORNI ODBOR.

JOSEF SELAN, I. nadzornik,
Fran Malavašič, II. nadzornik,
Fran Skrbec, III. nadzornik.

DRUŠTVENI ZDRAVNIK.

Dr. M. J. KALOVSZKY, 118 North Genesee St., Telephone 149, Waukegan, Ill.

Redna društvena seja se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 8. uri popoldne
v dvorani Math. Shana 10th St. North Chicago, Ill.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

V. P. Imperial, Pa. Rojak, ka-
teri se je smrtno ponesrečil, si je
pisal Mihael Petercelj. S tem ni-
slimo, da je zadeva v redu.

PRODAJAM

posestvo, ki je za vsako priliko
pripravno. Sedaj je gori proda-
jalna in mesarija in tudi precej
farme. Jaz hočem zapustiti me-
sto. Kdor si želi boljše bodočnost,
naj se oglasi, cena je nizka.

Joe Zalar,
453 53rd Ave., West Allis, Wis.
(13-19-3)

Koledarjev

imamo v zalogi le še nekaj sto iz-
klor rojakov ga še nima, naj se
podvzga zanj. Letošnji Koledar j-
zanimiv in bolj obsežen kot drug-
letniki. Cena mu je s poštnino
vred 25 centov.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York City

Iščem svojega prijatelja MATI-
JO JAKŠIČA, kateri je bival
pred enim letom v Youngstown
Ohio. Ker sedaj ne vem, kje se
nahaja, zato prosim, da se mi
javi, ali pa če kdo drugi ve za
njega, da mi naznani. — Martin
Majetič, Mount Sterling, Pa.
(17-18-3)

Ze dolgo niso bili paro-
brodni listki za
pot iz stare do-
movine takpo
ceni kakor sedaj; rojakom, ka-
teri želijo naročiti vozne listke
za svoje družine, prijatelje in
znance, se nudi sedaj najboljši u-
godna prilika, dokler se cene ne
povzpnejo.

Sedaj naročeni vozni listki po
znižani ceni so veljavni za celo
leto, akoravno se cene listih med
etom zopet zvišajo.
Pišite takoj za vas potrebna
rojasila na znano terdco.
FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City

Slovenska unijska TISKARNA

Rojaki in društveni tajniki, ali pa-
zite, da so vaše tiskovine vedno na-
rejene v unijski tiskarni!
Nasla tiskarna je popolno založena z
najbolj modernimi črkami, okrasni
in z vsem tiskarskim materialom in
je največja slov. unijska tiskarna.

